

SHENJTI UNGJILL MBAS LUKËSË

KAPTINA I.

¹ Mbassi vunë dorë shumë vetë me diftuem me rregullë për ato punët qi janë vërtetuem mbë ne,

² sikurse na i kanë lan' ata qi i panë me sy çë ndë krye të herësë, edhe u banë shërbëtorët' e fjalësë;

³ e pashë me udhë edhe unë, qi i rashë mbrapa të gjithave nji për nji çë ndë krye të herësë, me të shkruem me rreshtë për këto, o i pushtetshim Theofil,

⁴ qi të njofish të vërtetuemen' e atyne punëvet qi u mësove.

⁵ Ndë ditt të Herodit, mbëretit ludesë, ishte nji prift qi ia thoshin' emninë Zahari, prei famullisë Abia; edhe grueja e ati ishte prei së bijash Aaronit, edhe ia thoshin' emninë Elisabetë.

⁶ Edhe këta të dy ishinë të dreitë përpara Perëndisë, tue ecunë pa palavi ndër gjith' urdhënimet e dreitënimet e Zotit.

⁷ Edhe ata s'kishinë dial, sepse Elisabeta ishte shterpë, edhe të dy ishinë të lashtë ndër ditt të veta.

⁸ Edhe ai kur ishte tue bamë punët' e priftënisë përpara Perëndisë ndë rregullë të famullisë vet,

⁹ mbas zakonit punësë priftënisë, i ra shorta me tymitunë me qem, kur hyni ndë tempull të Zotit.

¹⁰ Edhe gjithë shumica e popullit ishte tue u falunë përjashtë ndë kohë të qemit.

¹¹ Edhe iu duk engjull' i Zotit, ndenjunë mb'anë të diathtë të theroresë qemit.

¹² Edhe Zaharia kur pa, u përzie, edhe e muer frika.

¹³ Por engjulli i tha: Mos u friko, Zahari, sepse lutëja jote u ndëgjue, edhe grueja jote Elisabeta ka me të piellë bir, edhe ke me ia queitun' emninë Gjionn.

¹⁴ Edhe ka me qenë mbë tyi gëzim e gazmend, edhe shumë vetë kanë me u gëzue për të lemit t'ati.

¹⁵ Sepse ka me qen i math përpara Zotit, edhe s'ka me pimë venë e sikera; edhe ka me u mbushunë me Shpirtinë Shenjt çë prei barkut s'amësë vet.

¹⁶ Edhe ka me këthyem shumë vetë prei të bijvet Israelit mbë Zotinë Perëndin' e atyne.

¹⁷ Edhe ai ka me ardhunë përpara ati me frymë e me fuqi të Eliut, për me këthyem zemërat' e atëname mbë dielmt, edhe të pandëgjueshmitë ndë urti të dreitëvet, për me bamë gati nji popull të ndrequnë për Zotinë.

¹⁸ Edhe Zaharia i tha engjullit: Si kam me e marrë vesht këte punë? Sepse unë jam plak, edhe grueja eme asht' e lashtë ndë ditt të veta.

¹⁹ Edhe engjulli u përgjeq, e i tha: Unë jam Gabrieli qi rrij përpara Perëndisë; edhe u dërgueshë për me të folunë, e për me të dhanë zanin' e mirë për këto punë.

²⁰ Edhe qe te s'do të pëzajsh, edhe s'do të mundesh me folë ngjysh mb'atë ditë qi të bahenë këto, sepse nuk' u zune besë fjalëvet mia, të cillatë kanë me u mbushunë ndë kohë të vet.

²¹ Edhe populli ishte tue pritunë Zaharinë, edhe mërekulloheshinë përse po vonohei ai ndë tempull.

²² Edhe kur duel, nukë mundeit me u folë atyne; edhe e muernë vesht se kishte pamë nji të dukunë ndë tempull; edhe ai u bante atyne me shenjë, edhe mbeti shurdh.

²³ Edhe si u mbushnë ditt e shërbesës' ati, voiti ndë shtëpit të vet.

²⁴ Edhe mbas këtyne ditsh Elisabeta grueja e ati u mbars, edhe pshifte vetëvetëhenë pesë muej, tue thanë,

²⁵ se: Kështu bani Zoti mbë mue ndër këto ditt qi vuni ore me hequnë të përqeshunitë prei mejet ndërmiet nierëzish.

²⁶ Edhe mbë të gjashtinë muej, engjulli Gabriel u dërgue prei Perëndisë ndë qytet të Galileës, qi e *kishte* emninë Nazaret,

²⁷ te *nji* virgjineshë qi ishte fejuem me *nji* burr qi e kishte emninë Iosef, prei shtëpisë Davidit; edhe virgjinesha e kishte emninë Mari.

²⁸ Edhe Engjulli kur hyni tek ajo, tha: Gëzohu, o e gëzueme, Zoti *ashtë* bashkë me ty; e bekueme *je* ti ndërmiet gravet.

²⁹ Edhe ajo kur pa, u përzie për fjalën' e ati, edhe mendohei, qish do me qenë ky farë të përshëndetuni.

³⁰ Edhe engjulli i tha: Mos u friko, Mari; sepse gjete hir për-anë Perëndisë.

³¹ Edhe qe te ke me u mbarsunë ndë bark, edhe ke me piellë bir, edhe ke me ia queitun' emninë IESU.

³² Kyi ka me qen' i math, edhe ka me u queitun' i Biri të Naltit; edhe Zoti Perëndia ka me i dhanë shkambin' e Davidit atit ati;

³³ edhe ka me mbëretënuem ndë shtëpit të Iakobit për gjithë jetënë; edhe mbëretënia e ati s'ka me pasunë të mbaruem.

³⁴ Edhe Maria i tha engjullit: Qysh ka me qenë këjo *punë*, sepse *unë* s'ngjof burr?

³⁵ Edhe engjulli u përgjeq, e i tha: Shpirti Shenjt ka me ardhunë mbë tyi, edhe fuqia të Naltit ka me të hijesuem, përandai edhe ajo gja e shenjtënueme qi len *prei tejet* ka me u queitunë Bir Perëndie;

³⁶ edhe qe Elisabeta, fisi yt, edhe ajo u mbars me bir ndë pleqëni të vet; edhe kyi muej asht' i gjashti asai qi quhetë shterpë.

³⁷ Sepse s'ashtë *punë* qi s'mundetë për-anë Perëndisë.

³⁸ Edhe Maria tha: Qe shërbëtoreja e Zotit; u baftë mbë mue mbas fjalësë s'ate. Edhe engjulli iku prei asai.

³⁹ Edhe nd'ato ditt Maria u ngrit, e voiti me nxitim ndë malësit, ndë *nji* qytet të ludesë;

⁴⁰ edhe hyni ndë shtëpit të Zaharisë, edhe përshëndeti Elisabetënë.

⁴¹ Edhe Elisabeta kur ndëgjoji të përshëndetunit' e Marisë, foshnjeja karceu ndë bark t'asai; edhe Elisabeta u mbush me Shpirtinë Shenjt,

⁴² edhe bërtiti me za të madh, e tha: E bekueme *je* ti ndërmiet gravet, edhe e bekueme ashtë pema e barkut tand.

⁴³ Edhe prei kah *më befti* këjo *punë*, për me ardhun' e ama Zotit t'em tek unë?

⁴⁴ Sepse qe porsa erdhi zani të përshëndetunit tand ndë veshët e mi, foshnjeja karceu me gëzim ndë bark t'em.

⁴⁵ Edhe lum ajo qi të besojë, sepse kanë me u mbushunë tek ajo qish janë folunë prei Zotit.

⁴⁶ Edhe Maria tha: Shpirti em madhënon Zotinë,

⁴⁷ edhe fryma eme u gëzue mbë Perëndinë shëlbuesinë t'em.

⁴⁸ Sepse shtiu sytë mbë të përvumit e shërbëtoreisë vet, sepse qe çë tashti e *mbaskëndai* gjithë brezatë kanë me më lumënuem,

⁴⁹ sepse i Forti bani *punë* të mëdha mbë mue; edhe emëni i ati *asht'* i shenjtënueshim,

⁵⁰ edhe përdëllim i ati *ashtë* breza mbas brezash mb'ata qi e kanë frikë.

⁵¹ Bani pushtet me krahin' e vet; përdau madhështorëtë ndë mendim të zemëravet atyne.

⁵² Sdrypi fuqitarë prei shqembesh, edhe ngriti *nierës* të përvutë.

⁵³ Të unishëmit' i mbushi plot me të mira, edhe të pasunit' i dërgoi jashtë shprazëtë.

⁵⁴ I ndimoi Israelit shërbëtorit vet, kur pruni ndër mend përdëllim,

⁵⁵ sikurse foli tek atënit t'anë, mbë Abrahamin' edhe mbë farën' e ati, për gjithë jetënë.

⁵⁶ Edhe Maria mbeti bashkë me ate afërë tre muej, mbasandai u këthye ndë shtëpi të vet.

⁵⁷ Edhe Elisabetës' iu mbush moti për me piellë. Edhe puell *nji* bir.

⁵⁸ Edhe fëqinjët e fisi i asai kur ndëgjuenë, se Zoti madhënoi përdëllimin' e vet tek ajo, gëzoheshinë bashkë me ate.

⁵⁹ Edhe ndë të tettënë ditë erthnë me rreth-premë çuninë; edhe e queitnë Zahari, me emënin' e të i atit vet.

⁶⁰ Por e ama ati u përgjeq, e tha: Jo; por ka me u queitunë Gjionn.

⁶¹ Edhe *ata* i thanë, se: Nuk' ashtë ndonji ndë fis tand, qi quhetë me këte emënë.

⁶² Edhe i bajshinë me shenjë të i atit ati, pale qish do me u queitun' ai.

⁶³ Edhe ai lypi *nji* dërrasë shkronjet, e shkroi, tue thanë: Emën' i ati ashtë Gjionn. Edhe të gjith' u mërekulluenë.

⁶⁴ Edhe përnjiherë goja e ati, edhe gjuha e ati u çel, edhe fliste tue bekuem Perëndinë.

⁶⁵ Edhe u erdhi frikë gjith' atyne qi rrijsinë rreth ati; edhe të gjitha këto fjalë fitëshinë ndëpër gjithë malësin' e ludesë.

⁶⁶ Edhe gjith' ata qi ndëgjuen' i vunë *këto punë* ndë zemërat të veta, tue thanë: Vallë qish do me qenunë ky çun! Edhe dora e Perëndisë ishte bashkë me ate.

⁶⁷ Edhe Zaharia i ati u mbush me Shpirtinë Shenjt, edhe profetizoi, tue thanë:

⁶⁸ I bekuem *qoftë* Zoti Perëndia i Israelit, sepse vuni ore, edhe bani shpërblim mbë popullin' e vet,

⁶⁹ edhe ngriti bri shpëtimi mbë ne ndë shtëpit të Davidit shërbëtorit vet,

⁷⁰ sikurse doli me anë të gojësë të shenjtënueshimivet profetënavet vet çë përpara jetësë;

⁷¹ shpëtim prei anëmiqvet t'anë edhe prei dorësë gjith' atyne qi na kanë mëni;

⁷² me bamë përdëllim tek atënit t'anë, edhe me përmendunë dhiatën' e vet të shenjtënuemenë,

⁷³ mbas bese qi iu përbetue atit t'anë Abrahamit,

⁷⁴ se ka me na dhanë me shpëtue prei dorës' anëmiqvet t'anë, edhe me i shërbyem pa frikë,

⁷⁵ me shenjtëni e me dreitëni përpara ati gjithë ditt e jetësë t'onë.

⁷⁶ - Edhe ti, o çun, ke me u queitunë profet i të Naltit, sepse ke me shkuem përpara faqesë Zotit, për me bamë gati udhët' e ati;

⁷⁷ për me i dhanë mend shpëtimi popullit ati me ndëjesën' e fajevet atyne,

⁷⁸ me anë të përdëllimit thellë Perëndisë t'onë, qi na vuni ore e lemeja e diellit prei së naltit,

⁷⁹ për me ndritun' ata qi rrinë nd'errësinë e ndë hije të vdekësë, për me bamë kambëtë t'ona me ecunë dreitë nd'udhë të paqimit.

⁸⁰ Edhe çuni rritei e forcohei ndë shpirt, edhe ishte ndëpër shkretinat, ngjysh mb'ate ditë, qi diftoi vetëhenë tek Israeli.

KAPTINA II.

¹ Edhe nd'ato ditt duel urdhënë prei Kaisarit Augustit me u shkruem gjithë bota.

² (Këjo e shkrueme ishte bamë përpara kur ishte Kyreni guvernator' i Syrisë).

³ Edhe të gjithë shkojshinë me u shkruem, gjithë-se-cilli ndë qytet të vet.

⁴ Hipi edhe Iosefi prei Galilesë, prei qytetit Nazaret, ndë lude, ndë qytet të Davidit, qi quhetë Bethleem (sepse ai ishte prei shtëpisë, edhe atënisë Davidit),
⁵ për me u shkruem bashkë me Marinë; qi ishte fejuem me ate për grue, e cilla ishte më barrë.

⁶ Edhe ata kur ishin' atie, asai iu mbushnë ditt për me piellë.

⁷ Edhe puell birin' e vet paralindësinë, edhe u mpështuell me shpërgaj, edhe e vuni ndë grash; sepse s'kishinë vend atie ku kishinë ranë.

⁸ Edhe nd'atë vend ishinë disa bari, ranë ndër ara, tue rueitunë me ret natënë tufën' e vet.

⁹ Edhe qe engjull' i Zotit tek erdhi mb'ata, edhe lafti i Zotit i ndriti rreth, edhe u frikuenë me frikë të madhe.

¹⁰ Edhe engjull' i Zotit u tha atyne: Mos u frikoni, sepse qe te po u ap juve za të mirë për *nji* gëzim të madh, qi ka me qenunë mbë çdo popull,

¹¹ sepse sot u leu juve, ndë qytet të Davidit, *nji* Shëlbues, i cilli ashtë Zoti Krisht.

¹² Edhe këjo shenjë *qoftë* mbë ju. Keni me gjetunë *nji* foshnje mpështuell me shpërgaj, ndenjunë ndë grash.

¹³ Edhe bashkë me engjullin' u duk befaz *nji* shumicë ushtërie qiellore, tue lavduem Perëndinë, e tue thanë:

¹⁴ Laft mbë Perëndinë *qi ashtë* mbë të naltat, edhe paqtim mbë dhet, pëlqim ndë nierëzit.

¹⁵ Edhe engjijtë si iknë prei atyne ndë qiell, ata baritë thanë njiani tietrit: Le të shkojmë tashti ngjysh ndë Bethleem, e të shofimë këte punë qi ashtë bamë, të cillënë na e diftoi Zoti.

¹⁶ Edhe erthnë me vrap, e gjetnë edhe Marinë, edhe Iosefinë, edhe foshnjën ndenjunë ndë grash.

¹⁷ Edhe *ata* si panë, diftuenë për fjalënë qi u fol atyne për këte çun.

¹⁸ Edhe gjith' ata qi ndëgjuen' u mërekulluenë për ato fjalë qi u folnë atyne baritë.

¹⁹ Edhe Marie ruente me vetëhe gjithë këto fjalë, tue i vumë mbrenda ndë zemërët të vet.

²⁰ Edhe baritë u këthyenë, tue lavduem, e tue nderuem Perëndinë për gjith' ato qi ndëgjuen' e panë, sikurse u fol mb'ata.

²¹ Edhe kur u mbushnë tetë ditt për me rreth-premë dialinë, emën' i ati u queit IESU, qi ishte queitunë prei engjullit para se ai qe zanë ndë barkut.

²² Edhe kur u mbushnë ditt e pastrimit asai, mbas ligjësë Moiseut, e prunë ndë Ierusalem, me e nxierrë përpara Zotit;

²³ (sikurse ashtë shkruem ndë ligjë të Zotit: "Se çdo mashkullë qi çel shtratin' e *barkut* ka me u queitunë shenjt te Zoti"),

²⁴ edhe për me dhanë kurbaninë, sikurse ashtë thanë ndë ligjë të Zotit: "Nji parë turtuj, a dy zoq pullumbash."

²⁵ Edhe qe tek ishte *nji* nieri ndë Ierusalem, *qi e kishte* emninë Symeon; edhe kyi nieri *ishte* i dreitë, e me frikën' e Perëndisë, tue pritunë ngushullimin' e Israelit; edhe Shpirti Shenjt ishte mbi ate.

²⁶ Edhe ishte sbuluem tek ai prei Shpirtit Shenjt mos me pamë vdekë para se të shofi Krishtin' e Zotit.

²⁷ Edhe erdhi me anë të Shpirtit *Shenjt* ndë tempull; edhe përintë kur prunë mbrenda dialinë, Iesunë, qi të bajshinë për ate mbas zakonit ligjësë,

²⁸ ai e priti n'grykë, edhe lavdoi Perëndinë, e tha:

²⁹ Tashti, o Zotëni, lisho shërbëtorinë tand me paqtim, mbas fjalësë s'ate,

³⁰ sepse syt' e mi panë shpëtiminë tand,

³¹ qi bane përpara sysh gjithë popujvet;

³² dritë për të ndritunit e kombevët, edhe laft për popullin tand Israelinë.

³³ Edhe Iosefi edhe e ama e ati ishinë tue u mërekulluem për ato qi flitëshinë për ate.

³⁴ Edhe Symeoni i bekoi, edhe i tha Marisë, s'amës' ati: Qe kyi te gjindetë për të ranë e për të ngritunë shumë vetëve ndë Israel; edhe për shenjë qi flitetë kundrë ati;

³⁵ (edhe *nji* shpatë ka me shkuem ndëpër shpirt tand), qi të sbulohenë mendimet' e shumë zemërave.

³⁶ Edhe *atie* ishte Ana, *nji* profetëshë, e bija Fanuellit, prei farës' Aserit; ajo ishte shumë e lashtë ndër ditt, kishte rruem shtatë viet bashkë me burrinë mbas virgjinisë vet;

³⁷ edhe ajo *ishte* grue e ve afërë tetë-dhet' e katër vieç, e cilla nukë dahei prei tempullit, tue adhuruem me agjinime e me të lutuna nat' e ditë.

³⁸ Edhe ajo mbassi ia mbërrini asai ore, i falei ndersë Zotit, edhe u fliste për ate gjith' atyne qi pritshinë shpërblim ndë Ierusalem.

³⁹ Edhe si maruenë gjithë qish *ishinë* mbas ligjësë Zotit, u këthyenë ndë Galile, ndë Nazaret, qytetin' e vet.

⁴⁰ Edhe çuni rritei e forcohei ndë shpirt, tue u mbushunë me dituni; edhe hir' i Perëndisë ishte mbi ate.

⁴¹ Edhe përint' e ati shkojshinë për viet ndë Ierusalem për festë të pashkëvet.

⁴² Edhe si u ba dy-mbë-dhetë vieç, ata hipnë ndë Ierusalem, mbas zakonit festësë,

⁴³ edhe si u mbaruenë ditt, mbë të këthyemit e atyne, diali lesui mbeti mbrapa ndë Ierusalem; edhe Iosefi edhe e ama e ati nukë dijshinë.

⁴⁴ Por kujtuenë se ai ashtë mb'udhë me shokët, edhe ata ecën *nji* ditë udhë; edhe e kërkjojnë ndëpër fisnat e ndëpër të njoftunit.

⁴⁵ Edhe mbassi s'e gjetnë, u këthyenë ndë Ierusalem, tue kërkue ate.

⁴⁶ Edhe mbas tri ditsh e gjetnë ndë tempull ndenjunë ndë miedis të mieshtravet, tue ndëgjuem ata, e tue pyetun' ata.

⁴⁷ Edhe gjith' ata qi e ndëgjojnë mërekulloheshinë për mendien' e për të përgjegjunat e ati.

⁴⁸ Edhe kur pan' ate, u habitnë; edhe e ama i tha: Dial, qish na bane kështu? Qe yt-at' edhe unë te po të kërkjme me pikëllim.

⁴⁹ Edhe *ai* u tha atyne: Përse më kërkoni? Nuk' e dini se unë duhetë me qenunë ndë punët e t'im et?

⁵⁰ Por ata nuk' e muernë vesht fjalënë qi u foli atyne.

⁵¹ Edhe sdripi bashkë me ata, edhe erdhi ndë Nazaret; edhe ishte ndën' urdhënë t'atyne. Edhe e ama ruente gjithë këto fjalë ndë zemërë të vet.

⁵² Edhe lesui shkonte mbarë mbë dituni e mbë moshë e mbë hir për-anë Perëndisë e nierëzish.

KAPTINA III.

¹ Edhe mbë të pesë-mbë-dhettinë vit të guverënisë Tiberit Kaisarit, kur ishte Pilat Pontiu guvernator' ludesë, edhe Herodi katurdhës' i Galileës, edhe Filippi i vëllai katurdhës' i Ituresë edhe vendit Trahenitides', edhe Lysania katurdhës' i Abilenësë,

² ndë ditt të Krye-priftënavet Anës' edhe Kaiafës', erdhi fjala e Perëndisë mbë Gjionninë të birin' e Zaharisë ndë shkretinë.

³ Edhe erdhi ndëpër gjithë nahijen' e Iordanit, tue predikue pagëzim pendesë për ndëjesën' e fajeve;

⁴ sikurse ashtë shkruem ndë libër të fjalëvet profetit Isaisë, qi thotë: "Zan' i ati qi bërtet ndë shkretinë. Bani gati udhën' e Zotit, bani të dreita rrugat' e ati.

⁵ Çdo shpellë ka me u mbushunë, edhe çdo mal e kodër ka me u ulunë, edhe të shtremptatë kanë me u bamë të dreita, edhe udhët' e ashpëra kanë me u bamë të buta;

⁶ edhe çdo mish ka me pamë shpëtimin' e Perëndisë”.

⁷ I thoshte pra gjindëjesë qi shkojshinë jashtë me u pagëzuem prei ati: Këlysh nepërkash, kush u diftoi juve me ikunë prei zemërimit qi ka me ardhunë?

⁸ Bani pra pemë të vëjyeme të pendesësë, edhe mos filloni me thanë me vetëvetëhenë, se: Kemi atë Abrahaminë, sepse po u thom juve, se Perëndia mundetë me i ngjallunë dielm Abrahamit prei këtyne gurëvet.

⁹ Edhe tashti gjindet' edhe sopata ndë ranjë të druvet; çdo dru pra qi s'ban pemë të mirë këputetë, edhe hidhetë ndë ziarrm.

¹⁰ Edhe gjindëja e pyetshinë, tue thanë: Qish të bajmë pra?

¹¹ Edhe ai u përgjeq e u tha atyne: Kush të ketë dy parë petka, le t'i api ati qi s'ka; edhe kush të ketë të ngrana, le të bajë kështu.

¹² Erthnë edhe publikanë me u pagëzuem, edhe i thanë: Mieshtër, qish të bajmë? Edhe ai u tha atyne: Mos merrni gja ma tepërë veç asai qi asht' urdhënuem mbë ju.

¹³ Edhe pyetshin' ate edhe luftëtarëtë, tue thanë: Edhe na qish të bajmë?

¹⁴ U tha edhe atyne: Mos bani dam, as mos kallëzoni keq për nierë; edhe le t'u mbastojnë juve pagatë tueja.

¹⁵ Edhe populli mbassi ishte tue pritunë, edhe të gjithë mendoheshinë ndër zemërat e veta për Gjionninë, pale mos jet' ai Krishti;

¹⁶ Gjionni u përgjeq të gjithëve, tue thanë: Un' u pagëzoz juve me ujë; por vien ma i forti se unë, të cillit s'jam i zoti me i sgjidhunë rrypin' e këpucëvet; ai ka me u pagëzuem juve me Shpirtinë Shenjt e me ziarrm,

¹⁷ të cillit terplota ashtë n'dorë t'ati, edhe ka me qiruem lamën' e vet, edhe ka me mbëledhunë drithinë ndë grunar të vet, edhe ka me diegunë kashtënë me ziarrm të pa-shuem.

¹⁸ Edhe tue mësuem, i epte zanin' e mirë popullit për shumë të tiera punë.

¹⁹ Edhe Herodi katurdhësi, mbassi qirtohei prei ati për Herodiadënë gruen' e Filippit të vëllait ati, edhe për gjith' ato të këqia qi pat bamë Herodi,

²⁰ shtoi edhe këte pëmbi të gjitha, edhe mbylli Gjionninë ndë burgut.

²¹ Edhe gjithë populli mbassi u pagëzue, edhe lesui kur ishte tue u pagëzuem e tue u falunë, u hap qielli,

²² edhe Shpirti Shenjt sdripi mbi ate me nji farë korpi porsi pullump, edhe erdhi nji za prei qiellit, tue thanë: Ti je Biri em i dashuni; te ti pëlqeva.

²³ Edhe ai lesui filloi me qenun' afërë tri-dhetë vieç, qi ishte (sikurse kujtojshinë bota) i bir' Iosefit, i Heliut,

²⁴ i Matthatit; i Leviut, i Melhiut, i Iannait, i Iosefit,

²⁵ i Mattathiut, i Amosit, i Naumit, i Esliut, i Naggait,

²⁶ i Maathit, i Mattathiut, i Semeit, i Iosefit, i Iudës',

²⁷ i Ioannait, i Resait, i Zorobabelit, i Salathielit, i Nerit,

²⁸ i Melhiut, i Addiut, i Kosamit, i Elmodamit, i Erit,

²⁹ i Ioseut, i Eliezerit, i Ioremmit, i Matthatit, i Leviut,

³⁰ i Symeonit, i Iudës', i Iosefit, i Ionanit, i Eliakeimit,

³¹ i Meleait, i Mainanit, i Mattathait, i Nathanit, i Davidit,

³² i Iessait, i Obedit, i Boozit, i Salmonit, i Naasonit,

³³ i Aminadabit, i Aramit, i Esromit, i Faresit, i Iudës',

³⁴ i Iakobit, i Isaakut, i Abrahamit, i Tharait, i Nahorit,

³⁵ i Saruhut, i Ragaut, i Falekut, i Heberit, i Salait,

³⁶ i Kainanit, i Arfaksadit, i Semit, i Noes, i Lamehut,

³⁷ i Mathusalës', i Enohut, i Iaredit, i Maleleelit, i Kainanit,

³⁸ i Enosit, i Sethit, i Adamit, i Perëndisë.

KAPTINA IV.

¹ Edhe Iesui plot me Shpirtinë Shenjt u këthye prej Iordanit, edhe u pru prej Shpirtit ndë shkretinët,

² tue u ngamë prej diallit katër-dhetë ditt. Edhe nukë hangër kurgja nd'ato ditt; edhe si u mbaruen' ato, mbasandai i erdhi u.

³ Edhe dialli i tha: Ndë je i Bir' i Perëndisë, thuei këti guri të bahetë bukë.

⁴ Edhe Iesui u përgjeq, tue thanë: Ashtë shkruem - "Se nieriu s'ka me ruem vetëmë me bukë, por me çdo fjalë të Perëndisë".

⁵ Edhe dialli e hipi mbë *nji* mal të lartë. Edhe diftoi gjithë mbëretëniat' e botësë për *nji* grimë herë.

⁶ Edhe dialli i tha: Kam me të dhanë gjithë këte pushtet, edhe laftin' e atyne, sepse ashtë dhanë n'dorë mejet; edhe ia ap kuit të demi.

⁷ Ti pra ndë më adhurorsh, *këto* të gjitha kanë me qenunë të tuatë.

⁸ Por Iesui u përgjeq, e i tha: "Shporru mbrapa meje Satana, sepse ashtë shkruem - Ke me adhuruem Zotinë Perëndinë tand, edhe ati vetëmë ke me iu lutunë".

⁹ Edhe ai e pruni ndë Ierusalem, edhe e qindroi mbi fletëzë të tempullit, edhe i tha: Ndë je i Bir' i Perëndisë, hiith vetëhenë tande poshtë prej këndyj,

¹⁰ sepse ashtë shkruem - "Se ka me urdhënuem engjujt' e vet për tyi, për me të rueitunë";

¹¹ edhe: "Se kanë me të ngritunë mbi duer, për mos me shqitunë kambënë tande mbë gur".

¹² Edhe Iesui u përgjeq, e i tha, se ashtë thanë: "S'ke me ngamë Zotinë Perëndinë tand".

¹³ Edhe dialli mbassi mbaroi çdo ngasëje, u largue prej ati për disa kohë.

¹⁴ Edhe Iesui u këthye me fuqin' e Shpirtit ndë Galile; edhe duel za për atë ndëpër gjith' atë nahijenë.

¹⁵ Edhe ai mësonte ndëpër synagogat' e atyneve, tue u lavduem prej së gjithësh.

¹⁶ Edhe erdhi ndë Nazaret, atie ku ishte rritunë; edhe, sikurse e kishte zakon, hyni ndë synagogët për ditë së shëtunash, edhe u ngrit me kënduem.

¹⁷ Edhe *ata* i dhanë *nji* libër të profetit Isaisë. Edhe si çeli librinë, gjeti ate vendinë qi ishte shkruem:

¹⁸ "Shpirti Zotit *ashtë* mbi mue, përandai më leu *me voj*, më dërgoi me u dhanë zanin' e mirë të vobeqvet, me shëndoshun' ata qi kanë thym zemrënë, me predikuem dëlirëni robnave, edhe të verbënavet të çelunit' e syvet, me dërguem të shtrëngueshmitë ndë dëlirëni,

¹⁹ me predikuem motinë të pëlqyeshim te Zoti".

²⁰ Edhe si mbylli librinë, ia dha shërbëtorit, edhe ndejti. Edhe të gjith' *ata qi ishinë* ndë synagogët i kishinë çuem sytë mbi ate.

²¹ Edhe filloi me u than' atyne, se: Sot u mbush këjo shkronjë ndër veshët tuei.

²² Edhe të gjithë bajshinë deshmi mb'ate, edhe mërekulloheshinë për fjalët e hirit qi delshinë prej gojës' ati, edhe thoshinë: Nuk' ashtë ky i bir' i Iosefit?

²³ Edhe *ai* u tha atyne: Për të vërtet keni me më thanë këte parabullë: - Mjekës, shëndosh vetëvetëhenë; sa ndëguem se janë bamë ndë Kapernaumë, ban edhe këtu ndë dhet tand.

²⁴ Por *ai* tha: Për të vërtet po u thom juve, se as ndonji profet nuk'asht i pëlqyeshim ndë dhet të vet.

²⁵ Edhe për të vërtet po u thom juve: Shumë *gra* të veja ishinë ndë Israel ndë ditt të Eliut, ku u mbyll qielli tre viet e gjashtë muej, kur u ba *nji* zi e madhe mbë gjithë dhenë;

²⁶ por as te ndonjiana prei asosh s'u dërgue Eliu, veç te grueja e ve ndë Sarepta të Sidonësë.

²⁷ Edhe shumë të kromosun' ishinë ndë Israel në ditt të profetit Eliseut; por as ndonji prei asish s'u qirue, veç Meeman Syriani.

²⁸ Edhe gjith *ata qi ishinë* ndë synagogët kur ndëgjuenë këto, u mbushnë me zemërim,

²⁹ edhe u ngritnë, edhe u nxuernë jashtë qytetit, edhe e prunë ngjysh ndë buzë të malit, atie ku ishte qytet' i atyne, për me e rrëxuem poshtë.

³⁰ Por ai shkoi ndëpër miedis t'atyne, edhe iku.

³¹ Edhe sdripi ndë Kapernaumë, qytetin' e Galilesë, edhe ishte tue i mesuem ndër të shëtunat.

³² Edhe tëmeroheshinë për mësimin' e ati, sepse fjala e ati ishte me pushtet.

³³ Edhe ndë synagogët ishte nji nieri qi kishte shpirt dialli të ndytë, edhe bërtiti me za të madh, tue thanë:

³⁴ Mjer! Qish ke me ne edhe ti, Iesu Nazarinas? Erdhe me na hupunë? Të dij se cilli je, Shenjt' i Perëndisë.

³⁵ Por Iesu e qirtoi, tue thanë: Mbëllith gojënë, edhe dil prei ati. Edhe dialli si e hodhi ndë miedis, duel prei ati pa i bamë ndonji dam.

³⁶ Edhe të gjithë u habitnë, edhe flitshinë njiani me tietrinë, tue thanë: Qish *ashtë* këjo fjalë! Se urdhënon shpirtënat' e ndytë me pushtet e me fuqi, edhe dalinë.

³⁷ Edhe dilte za për ate mbë çdo vend të asai nahije.

³⁸ Edhe *ai* u ngrit prei synagogës', e hyni ndë shtëpit të Simonit. Edhe të vieherrën' e Simonit e kishinë zan' ethe të forta; edhe iu lutnë për ate.

³⁹ Edhe *ai* si ndejti sipër asai, qirtoi ethet, edhe e lanë; edhe *ajo* përnjiherë u ngrit, e u shërbente atyne.

⁴⁰ Edhe kur ishte tue perënduem dielli, gjithë sa kishinë të sëmune prei gjithë çfarë lingatash i prunë tek ai; edhe ai si vuni duertë mbë gjithë-se-cillinë prei asish, i shëndoshi.

⁴¹ Edhe prei shumë *vetësh* delshin' edhe djemën, tue gërthitun' e tue thanë, se: Ti je Krishti i Bir' i Perëndisë. Edhe ai tue i qirtuem s'i lente me folunë, sepse e dijshinë se ai *ashtë* Krishti.

⁴² Edhe si u ba ditë, duel e voti ndë *nji* vend të shkretë; edhe gjindëja e kërkoshinë, edhe erthnë ngjysh aty, edhe e mbajshinë, për mos me ikunë prei asish.

⁴³ Por ai u tha atyne, se: Duhetë me dhanë zanin' e mirë për mbëretënin' e Perëndisë edhe ndëpër të tjerat qytete, sepse për këte *punë* jam dërguem.

⁴⁴ Edhe ishte tue predikuem ndëpër synagogat e Galilesë.

KAPTINA V.

¹ Edhe gjindëja kur ishte tue shtrënguem ate për me ndëgjuem fjalën' e Perëndisë, ai kishte ndenjunë për-anë lëqenit Gennesaretit,

² edhe pa dy lundra ndenjunë për-anë lëqenit; edhe peshkatorëtë duelnë prei asosh, e lajshinë rretatë.

³ Edhe *ai* hyni mbë njanënë prei aso lundrash, qi ishte e Simonit, e i lutei me e larguem pak prei toket. Edhe si ndejti, mësonte gjindëjenë prei lundret.

⁴ Edhe si pushoi prei së folunit, i tha Simonit: Çoje *lundrënë* mbë të thellëtë, edhe hithni rretatë tueja për me gjeitunë.

⁵ Edhe Simoni u përgjeg, e i tha: Mieshtër, gjithë natën' u munduem, edhe nukë zum gja, por për fjalënë tande kam me hedhunë rretënë.

⁶ Edhe si banë këtë, mbyllnë mbrenda *nji* shumicë të madhe peshqish, edhe rreta e atyne po shqyhei.

⁷ Edhe u banë me shenjë shokëvet qi ishinë ndë lundrët tietër, për me ardhun' e me u ndimuem atyne. Edhe *ata* erthnë, edhe mbushnë të dy lundratë, kaqi sa ato po zhyteshinë.

⁸ Edhe Simon Pietri kur pa, ra ndër kambë të lesuit, tue thanë: Dil prei mejet, Zot, sepse jam nieri fajtuer.

⁹ Sepse u tëmerue ai, edhe gjith' ata qi ishinë bashkë me ate, prei gjasë peshqvet qi zunë;

¹⁰ kështu edhe lakobi edhe Gjionni, të bijt' e Zebedeut, të cillët' ishinë shokë me Simoninë. Edhe lesui i tha Simonit: Mos ki frikë; se për-mbas-këndai ke me zanë nierës.

¹¹ Edhe si tërhoqnë lundratë mbë tokë, lanë të gjitha, e votnë mbrapa ati.

¹² Edhe ai kur ishte ndë nji qytet, qe nji nieri plot me kromë, i cilli kur pa lesunë, ra me faqe për dhe, e iu lut, tue thanë: Zot, ndë daç, mundesh me më qiuem.

¹³ Edhe *ai* shtrini dorën', e preku ate, edhe tha: Due. Qirohu. Edhe përnjiherë shkoi kroma prei ati.

¹⁴ Edhe ai e porositi mos me i thanë askuit, por: Shko, e difto vetëhenë tande te prifti, edhe bier dhunëtinë për të qiruemit tand, sikurse ka urdhëruem Moiseu, për desmi mb'ata.

¹⁵ Por fjala diite ma tepërë për atë, edhe shumë gjindëje mbëlidheshinë për me ndëgjuem, edhe për me u shëndoshunë prei ati prei sëmundash atyne.

¹⁶ Edhe ai shtëmangei ndër shkretinat, edhe falei.

¹⁷ Edhe nji ditë, kur ishte ai tue mësuem, ishin tue ndenjunë Farisei e mieshtra ligje, të cillëtë kishin' ardhunë prei çdo farë katundi të Galilesë e të ludesë e të lerusalemit; edhe fuqia e Zotit ishte për me shëndoshun' ata.

¹⁸ Edhe qe *disa* nierës tek ishinë tue prumë mbi shtrat nji nieri qi ishte ulok, edhe kërkoshinë me e prumë përmbrenda, edhe me e vumë përpara ati.

¹⁹ Edhe mbassi s'gjetnë prei ç' Janet me e prumë mbrenda prei gjindëjesë, hipnë mbi pullas të *shtëpisë*, edhe e sdripnë bashkë me shtratinë prei tiegullash ndë miedis përpara lesuit.

²⁰ Edhe *ai* kur pa besën' e atyne, i tha: O Nieri, t'u kanë ndëjyem fajet' e tua.

²¹ Edhe Shkruesit' e Fariseitë filluenë me u menduem, tue thanë: Kush ashtë kyqi flet vlasfimia; kush mundetë me ndëjyem faje, për veç Perëndisë?

²² Por lesui si muer vesht mendimet' e atyne, u përgjeg, e u tha atyne: Qish mendoheni ndër zemërat tueja?

²³ Qish ashtë ma kollai me thanë: T'u kanë ndëjyem fajet' e tua, a por me thanë: Çohu edhe ecë?

²⁴ Por qi ta dini se i bir' i nieriut ka pushtet mbi dhet me ndëjyem faje (i tha ulogut), të thom: Çohu, edhe ngre shtratinë tand, edhe shko ndë shtëpit tande.

²⁵ Edhe përnjiherë u çue përpara atyne, edhe si ngriti *shtratinë* qi dirgjei mb'ate, shkoi ndë shtëpit të vet, tue lavduem Perëndinë.

²⁶ Edhe të gjithë duelnë jashtë menç, e lavdojshinë Perëndinë; edhe u mbushnë me frikë, tue thanë, se: Sot pam punë të mëdha.

²⁷ Edhe mbasandai duel, edhe pa *nji* publikam, qi e *kishte* emninë Levi, tue ndenjunë mbi duğanë, edhe i tha: Më merr mbrapa.

²⁸ Edhe ai la të gjitha, edhe u ngrit, e voti mbrapa ati.

²⁹ Edhe Leviu e priti me të madhet ndë shtëpit të vet, edhe ishte shumë gjindëje publikanësh, edhe të tierësh qi kishinë ndenjunë ndë mësallë bashkë me ata.

³⁰ Edhe Shkruisit' e atyne edhe Fariseitë murmurojshinë te dishepujt' e ati, tue thanë: Përse hani e pini bashkë me publikanë e me fajtorë?

³¹ Edhe lesui u përgjeq, e u tha atyne: Të shëndoshëtë s'kanë nevojë për mjekës, por ata qi kanë keq.

³² S'kam ardhunë me thirrunë të drejtëtë ndë pendesë, por fajtorëtë.

³³ Edhe ata i thanë: Përse dishepujt' e Gjionnit agjinojnë shpesh, edhe lutenë, kështu edhe të Farisevet, po të tutë han' e pinë?

³⁴ Edhe ai u tha atyne: Mos mundeni të bani me agjinuem ata qi thërrasinë për darsmë, ngjysh sa të jetë dhandëri bashkë me ata?

³⁵ Por kanë me ardhunë ditt, kur të mirretë dhandëri prei atyne, atëherë nd'ato ditt kanë me agjinuem.

³⁶ Edhe u thoshte atyne edhe *nji* parabullë, se: Askushi nukë ve arënë petku të ri mbi petk të vietërë; se tietrazi, shqyen edhe të rinë, edhe arna e re s'vien nji me të vietrinë.

³⁷ Edhe askushi nukë ve venë të re ndë rrëshiqa të vietërë; se tietrazi, vena e re ka me plasunë rrëshiqatë, edhe ajo ka me u derdhunë, edhe rrëshiqatë kanë me hupunë.

³⁸ Por vena e re duhetë me u vumë ndë rrëshiqa të ri; edhe *atëherë* të dyja ruhenë.

³⁹ Edhe askushi kur pi *venë* të vietërë, do përnjiherë të re, sepse thotë: E vietëra ashtë ma e mirë.

KAPTINA VI.

¹ Edhe të shëtunën' e dytë mbas së parësë, ai po shkonte ndëpër të mbielluna; edhe dishepujt' e ati këputshinë kallëza, edhe hajshinë, tue i shimë me dorë.

² Edhe disa prei Fariseish u than' atyne: Përse bani ate qi s'ashtë e udhësë me bamë për të shëtuna?

³ Edhe lesui u përgjeq, e u tha atyne: S'keni kënduem, as këte qi bani Davidi, kur i erdhi i ati, edhe atyne qi ishinë bashkë me ate?

⁴ Si hyni ndë shtëpit të Perëndisë, edhe muer bukët' e paravumies', edhe hangër, edhe u dha edhe atyne qi ishinë bashkë me ate, të cillatë s'ishte e udhësë me i ngranë të tierë përveç priftënavet?

⁵ Edhe u thoshte atyne, se: I bir' i nieriuat ashtë'i zoti edhe së shëtunësë.

⁶ Edhe për-së-ri nji tietër së shëtune hyni ndë synagogët, edhe mësonte; edhe atie ishte *nji* nieri qi kishte dorën e diathtë të thatë.

⁷ Edhe Shkruisit' e Fariseitë vejshin' ore ate ndë qoftë se do të shëndoshi për *ditë* të shëtunë, qi të gjejnë shkaik kundrë ati.

⁸ Por ai i dinte mendimet' e atyne, edhe i tha nieriuat qi kishte dorën' e thatë: Çohu, edhe qindro ndë miedis. Edhe ai u ngrit, edhe qindroi.

⁹ Lesui u tha atyne pra: Kam me u pyetunë juve për nji gja - Ashtë me udhë për të shëtuna me bamë mirë, apor me bamë keq? Me shpëtuem shpirt, apor me hupunë?

¹⁰ Edhe mbassi vuni ore ata rreth, i tha nieriuat: Shtri dorënë tande. Edhe ai bani ashtu, edhe dora e ati u ba e shëndoshë porsi tietra.

¹¹ Por ata u mbushnë me marri, edhe flitshinë njiani me tietrinë, qish mundeshinë me i bamë lesuit.

¹² Edhe mb'ato ditt duel ndë malt me u falunë, edhe ishte tue shkuem *gjithë* natënë mbë të faluni e Perëndisë.

¹³ Edhe kur u ba ditë, thirri dishepujt' e vet; edhe sgjodhi dy-mbë-dhetë prei asish, edhe i queiti apostuj;

¹⁴ Simoninë qi e queti Pietër, edhe Andrenë të vëllan' e ati, Iakobin' edhe Gjoninë, Filipin' edhe Bartholomenë,

¹⁵ Matthenë edhe Thomanë, Iakobinë të *birin'* e Alfeut, edhe Simoninë qi quhej Zelotë,

¹⁶ Iudenë të *vëllan'* e Iakobit, edhe Iudën' Iskariotinë, i cilli u ba edhe trathtuer,

¹⁷ Edhe sdripi bashkë me ata, e qindroi mbë një vend rrafsh, edhe *ishinë* gjindëje prej dishepujsh ati, edhe shumë shumicë populli *prei* gjithë ludesë edhe Ierusalemi, edhe *prei për-anë deti Tyrës'* edhe Sidonësë, të cillëtë erthnë me ndëgjuein ate, edhe me u shëndoshunë *prei* lingatash veta;

¹⁸ edhe ata qi mundoheshinë *prei* shpirtënash ndytë, edhe shëndosheshinë.

¹⁹ Edhe gjithë gjindëja kërkonte me e prekunë, sepse dilte fuqi *prei* ati, edhe shëndoshte të gjithë.

²⁰ Edhe ai si ngriti *syt'* e vet mbë dishepujt e vet, tha: Lumtë *ju* të vobeqitë, sepse mbëretënia e Perëndisë ashtë jueja.

²¹ Lumtë *ju* qi keni u tashti, sepse keni me u ngimë. Lumtë *ju* qi qjani tashti, sepse keni me qeshunë.

²² Të lumunë jeni *ju*, kur t'u marrinë mëni juve nierëzitë, edhe kur t'u veçojnë juve, edhe t'u përqeshinë, edhe t'u nxierrin' emninë për të keq, për punë të birit nieriu.

²³ Gëzohi mb'ate ditë, edhe karceni, sepse qe paga juei tek *ashtë* shumë ndë qiell, sepse kështu ua baishin' atënit' e atyne *edhe* profetënavet.

²⁴ Por mjetë *ju* të pasunitë! Sepse e fituetë ngushulliminë tuei.

²⁵ Mjertë *ju* qi jeni të ngimë! Sepse ka me u ardhun' u juve. Mjertë *ju* qi qeshni tashti! Sepse keni me bamë vaje, e me qjamë.

²⁶ Mjertë *ju*, kur të thonë mirë për *ju* gjithë nierëzitë! Sepse kështu ua bajshin' atënit' e atyne *edhe* profet-rrenësavet.

²⁷ Po u thom juve qi ndëgjoni: Doni anëmiqtë tuei; bani mirë atyne qi u kanë mëni juve;

²⁸ bekonit ata qi u mallëkojnë juve; edhe faluni për ata qi u ngasinë.

²⁹ Ati qi të bierë me shuplakë faqesë, këthei edhe tietrënë; edhe ati qi të marri petkunë tand, leni edhe këmishënë.

³⁰ Edhe epi cillit-do qi të lypi; edhe ati qi të marri të tuatë, mos ia lyp prap.

³¹ Edhe sikurse doni me u bamë juve nierëzitë, kështu edhe *ju* u bani atyne; edhe ndë daçi ata qi e duenë juve, çfarë nderie ashtë mbë *ju*?

³² Sepse edhe fajtorëtë duen' ata qi i duenë.

³³ Edhe ndë u bafshi mirë atyne qi u bajnë mirë juve, çfarë nderie ashtë mbë *ju*? Sepse edhe fajtorëtë bajnë kështu.

³⁴ Edhe ndë u dhançi hua atyne qi shpëreni me i marrë prap, çfarë nderie ashtë mbë *ju*? Sepse edhe fajtorët' u apinë hua fajtorëvet, për me i marrë prap një për ni.

³⁵ Por doni anëmiqtë tuei, edhe bani mirë, edhe epni hua, pa pasunë ndonji shpëresë ma; edhe *atëherë* paga juei ka me qenunë shumë, edhe keni me qenunë të bijt' e të Naltit, sepse ai ashtë i mirë mbë të pangjoftunit nderë edhe *mbë* të këqijt.

³⁶ Bahi pra të përdëlyeshim, sikurse edhe Ati juei ashtë i përdëlyeshim.

³⁷ Edhe mos gjukoni, edhe s'keni me u gjukuem; mos dënoni, edhe s'keni me u dënuem; ndëjeni, edhe keni me u ndëjyem;

³⁸ epni, edhe ka me u dhanë juve; matës të mirë, të rrasun' edhe të tundun' edhe të derdhunë për buzë kanë me u dhanë juve ndë gji tuei. Sepse me atë matës qi matni, kanë me u këthyem me u matun' edhe juve.

³⁹ Edhe u tha atyne *nji* parabullë: Mos mundet' i verbëti me i tërhekun' udhënë të verbëtit? A s'kanë me ranë të dy ndë gropët?

⁴⁰ Nuk' ashtë dishepull përmbi mieshtrin' e vet, por cilli-do qi ashtë' i kullutë ka me qenunë porsì mieshtri vet.

⁴¹ Edhe përse shikon krandienë qi ashtë ndë sy t'yt vëlla, por tranë qi ashtë ndë sy tand nuk' e ndien?

⁴² Apor si munde me i thanë t'yt vëlla: Vëlla, le të nxier krandienë qi *ke* ndë sy tand, kur ti nukë shef tranë qi *ke* ndë sy tand? Hipokrit, nxier ma përpara tranë prei synit tand, edhe atëherë ke me pamë mirë për me nxierrë krandienë qi *ashtë* ndë sy t'yt vëlla.

⁴³ Sepse s'ashtë *ndonji* dru e mirë qi ban pemë të kalbëtë, as *ndonji* dru e kalbëtë qi ban pemë të mirë.

⁴⁴ Sepse çdo dru ngjifetë prei pemësë vet. Sepse nukë mbëledhinë fiq prei drizash, as nukë vielinë rrush prei ferrash.

⁴⁵ Nieriu i mirë nxier të mirënë prei thesoresë mirë të zemrësë vet; edhe nieriu i keq nxier te keqenë prei thesoresë keqe të zemrësë vet, sepse goja e ati flet prei tepëricësë zemrësë.

⁴⁶ Edhe përse më thërritni: Zot, zot, edhe nukë bani sa thom?

⁴⁷ Kush-do qi vien tek unë, edhe ndëgjon fjalët' e mia, edhe i ban, kam me u diftuem juve me cillinë përgjan:

⁴⁸ *ai* përgjan me *nji* nieri qi ndërtoi *nji* shtëpi, i cilli gërmih, e thelloi, e vuni themel mbi shkamt; edhe kur vërshoi ujët', u përpoq lumi mbas asai shtëpie, edhe nukë mufti me e tundunë, sepse ishte themeluem mbi shkamt.

⁴⁹ Po kush të ndëgjojë e të mos bajë, përgjan me *nji* nieri qi ndërtoi shtëpinë mbi dhe pa themel, qi u përpoq lumi mbas asai, edhe ra përnjiherë; edhe të rrenuemit' e asai shtëpie u ba i math.

KAPTINA VII.

¹ Edhe mbassi mbaroi gjithë fjalët' e veta ndër veshë të popullit hyni ndë Kapernaumë.

² Edhe shërbëtor' i nji qindori, qi e kishte shumë të vëjefshim, ishte i lik për me vdekunë.

³ Edhe kur ndëgjoji për lesunë, dërgoi pleqt' e ludevet tek ai, tue iu lutunë qi të vijë me shpëtuum shërbëtorin' e ati.

⁴ Edhe ata erthnë te lesui, e i luteshinë me nxitim, tue thanë, se: Vëjen me ia bamë këte,

⁵ sepse ai do kombinë t'anë, edhe ai na ka ndërtuem synagogënë.

⁶ Edhe lesui po shkante bashë me ata. Edhe tashti tue qenunë pak lark prei shtëpisë, qindori dërgoi miq tek ai, tue i thanë: Zot, mos u mundo, sepse s'jam i zoti të hyjsh ndënë shtrehe t'eme,

⁷ përandai as vetëhenë t'eme s'e bana të vëjefshim me ardhunë te ti, por thuei *nji* fjalë, edhe shërbëtorin em ka me u shëndoshunë.

⁸ Sepse edhe unë jam *nji* nieri ndën' urdhënë, edhe kam ndënë vetëhenë t'eme ushtëtorë, edhe i thom këti: Shko, edhe shkon; edhe tietrit: Eja, edhe vien; edhe shërbëtorit t'em: Ban këte, edhe e ban.

⁹ Edhe lesui kur ndëgjoji këto, u mërekullue për ate, edhe u këthye, e i tha popullit qi e merre mbrapa: Po u thom juve, se - As ndë Israel s'kam gjetunë kaqi besë.

¹⁰ Edhe ata qi ishinë dërguem kur u këthyenë ndë shtëpi, gjetnë shërbëtorinë qi ishte sëmunë shëndoshunë.

¹¹ Edhe ndë nesëret *lesui* vinte ndë *nji* qytet qi quhetë Nain; edhe ishinë tue votunë bashkë me ate miaft prei dishepujsh ati, edhe shumë gjindëje.

¹² Edhe kur erdhi ngjat derësë qytetit, qe te po bijshinë jashtë nji të vdekunë, të *cillin'* e ama e *kishte* bir të vetëmë, edhe ajo *ishte* e ve; edhe bashkë me ate ishte miaft gjindëje prei qytetit.

¹³ Edhe Zoti kur pa ate, pat të dhimbunë për ate, edhe i tha: Mos qjai.

¹⁴ Edhe u afrue, e preku shtratinë, edhe ata qi ishinë tue bartunë qindruenë, edhe tha: Dialosh, po të thom - Çohu.

¹⁵ Edhe i vdekuni ndejti mbë bythë, edhe filloi me folunë. Edhe ia dha s'amës' ati.

¹⁶ Edhe të gjithë i muer frika, edhe lavdojshinë Perëndinë, tue thanë, se: Profet i math ashtë ngritunë ndër ne; edhe se Perëndia vuni ore popullin' e vet.

¹⁷ Edhe këjo fjalë për ate duel jashtë ndër gjithë ludenë, edhe ndër gjith' ate nahije.

¹⁸ Edhe dishepujt e ati i dhanë za Gjionnit për gjithë këto.

¹⁹ Edhe Gjionni thirri për-anë dy vetë prei dishepujsh vet, e i dërgoi te lesui, tue thanë: Ti je ai qi ka për me ardhunë apor presimë tietër?

²⁰ Edhe nierëzitë si erthnë tek ai, thanë: Gjionn pagëzori na ka dërguem te ti, tue thanë: Ti je ai qi ka për me ardhunë, apo presimë tietër?

²¹ (Edhe nd'ate orë *ai* shëndoshi shumë vetë *prei* lingatash, e *prei* mundimesh, e *prei* frymash këqia, edhe shumë të verbënave u fali *dritënë* me pamë).

²² Edhe lesui u përgjeq, e u tha: Shkoni e nepni za Gjionnit për gjithë sa pat' e ndëgjuetë; se të verbën çelinë sytë, ulogë ecinë, të kromosunë qirohenë, shurdha ndëgjojnë, të vdekunë ngjallenë, të vobeqitë ndëgjojnë zanin' e mirë;

²³ edhe i lumun' asht' ai qi të mos shkandalizohetë mbë mue.

²⁴ Edhe mbassi iknë ata qi ishinë dërguem prei Gjionnit, filloi me i thanë gjindëjesë për Gjionninë: Përse keni dalë ndë shkretinë me vum ore? Kallam qi tundetë prei erësë?

²⁵ Por përse keni dalë me pamë? Nieri veshunë me petka të buta? Qe ata qi janë veshunë me petka të ndrituna, edhe ndër të kënaquna, te janë ndëpër dyert e mbëretënavet.

²⁶ Por përse keni dalë me pamë? Profet? Po, u thom juve, edhe ma tepërë se profet.

²⁷ Kyi asht' ai qi ashtë shkruem për ate: "Qe unë te dërgoj engjullinë t'em përpara faqesë s'ate, ai ka me ndrequn' udhënë tande përpara tejet".

²⁸ Sepse po u thom juve: Ma i math profet se Gjionn pagëzori as ndonji nuk ashtë ndër *gjithë* sa kanë lemë prei grash, por ma i vogëli ndë mbëretënit të Perëndisë ashtë ma i math se ai.

²⁹ Edhe gjithë populli kur ndëgjoji *ate*, edhe publikanëtë qi ishinë pagëzuem me pagëzimin' e Gjionnit, dreitënuenë Perëndinë.

³⁰ Por Fariseit' edhe ligjtarëtë hothnë poshtë prei vetëhes' atyne andën' e Perëndisë, sepse nuk' u pagëzuenë prei ati.

³¹ Edhe Zoti tha: Me ke t'i përgjaj pra nierëzit' e këti brezi? Edhe me ke përgjajnë?

³² *Këta* përgjajnë me çuna qi rrinë ndë treg, edhe thërrasinë njiani tietrinë, e thonë: U ram fyllit, edhe nuk karcyetë; u bam vaje, edhe nukë qjatë.

³³ Sepse erdhi Gjionn pagëzori qi as bukë s'ha, as venë s'pi, edhe thoni, se: Ka diallinë.

³⁴ Erdhi i bir' i nieriut tue ngran' e tue pimë, edhe thoni: Qe, nieri hamës e venë-pimës, miku i publikanëvet e i fajtorëvet.

³⁵ Edhe ditunia duel e dreitë prei gjithë të bijvet ati *brezi*.

³⁶ Edhe nji prei Fariseish i lutei me ngranë bashkë me ate. Edhe ai hyni ndë shtëpit të Fariseut, e ndejti ndë mësallë.

³⁷ Edhe qe *nji* grue nd'ate qytet, e cilla ishte fajtoe, kur e ndjeu se ka ranë ndë shtëpit të Fariseut, pruni *nji* alabastër me voj eret,

³⁸ edhe ndehti mbrapa për-anë kambëvet ati tue qjamë, edhe filloi me lagunë kambët' e ati me lot, edhe i mpëshinte me flokët e kresë vet, edhe puthte kambët' e ati, edhe i lyente me voj eret.

³⁹ Edhe ai Fariseu qi kishte thërritun' ate kur pa, tha me vetëvetëhenë, tue thanë: Kyi ndë ishte profet, mundei me e marrë vesht cilla, edhe çfarë grue *asht'* ajo qi prek ate, sepse ashtë fajtoe.

⁴⁰ Edhe lesui u përgjeq, e i tha: Simon, kam me të thanë për një gja send. Edhe ai thotë: Mieshtës, thuei.

⁴¹ Nji hua-dhanës kishte dy detorë: njiani i kishte detyrë pesë qind dinarë, edhe tjetri pesë-dhetë.

⁴² Edhe mbassi s'kishinë me ia lamë, ua fali të dyve. Cilli pra prei asish, thuei, ka me e dashunë ma tepërë?

⁴³ Edhe Simoni u përgjeq, e tha: Më duketë se ai, të cillit i fali ma të shumënë; edhe ai i tha: Gjukove dreitë.

⁴⁴ Edhe si këtheu kryetë te grueja, i tha Simonit: A shef këte grue? Hyna ndë shtëpit tande, *ti* nukë më dhe ujë për *me lamë* kambëtë, por ajo më lagu kambëtë me lot, edhe i mpëshiu me flokët e kresë vet.

⁴⁵ *Ti* nukë më puthe, por ajo, çë kur se hyna, s'prajti tue puthunë kambët' e mia.

⁴⁶ *Ti* nukë më leve kryetë me voj, por ajo më leu kambëtë me voj eret.

⁴⁷ Prandai, po të thom, iu kanë ndëjyem asai fajet' e shuma, sepse *më* deshi shumë, sepse ai qi do pak, pak i ndëjehenë *fajetë*.

⁴⁸ Mbasandai i thot' asai: T'u kanë ndëjyem fajetë.

⁴⁹ Edhe ata qi ishinë ndenjënë ndë mësallë filluenë me thanë ndër vetëhe: Cilli ashtë kyqi qi ndëjen edhe faje?

⁵⁰ Edhe ai i tha gruesë: Besa jote të shpëtoi; shko ndë paqtim.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe mbasandai ai bante udhë qytet mbë qytet, e katund mbë katund, tue predikuem e tue dhanë zanin' e mirë për mbëretënin' e Perëndisë; edhe të dy-mbë-dhetët' *ishinë* bashkë me ate,

² edhe disa gra qi ishinë shëndoshunë prei frymash këqia e *prei* sëmundash; Maria qi quhej Magdalenë, prei të cillësë pat nxierrë shtatë djemën,

³ edhe Ioanna grueja e Huzait kujdestarit Herodit, edhe Susanna, edhe shumë të tiera, të cillat' i shëbejshinë me pasëjen' e atyne.

⁴ Edhe si u mbëlloth shumë gjindëje, edhe vijshinë tek ai prei çdo qyteti, foli me parabullë:

⁵ Duel mbiellësi me mbiellë farën' e vet; edhe ai tue mbiellë disa ra për-an' udhësë; edhe u shkel, edhe shpendët' e qiellit e hangrën.

⁶ Edhe tietra ra mbi gur; edhe si bini, u tha, sepse s'kishte vlagë.

⁷ Edhe tietra ra ndë miedis të drizavet; edhe si binë drizatë bashkë me ate, e mbytnë.

⁸ Edhe tietra ra mbi dhe të mirë; edhe si bini, bani pemë për një një qind. Këto tue thanë, bërtiste: Kush të ketë veshë me ndëgjuem, le të ndëgjojë.

⁹ Edhe dishepujt' e ati e pyetshinë, tue thanë: Qish mundetë me qenunë këjo parabullë?

¹⁰ Edhe ai tha: Juve ashtë dhanë me ngjoftunë të mpshëfatat' e mbëretënisë Perëndisë, por të tierëvet me parabulla; qi tue pamë të mos shofinë, edhe tue ndëgjuem të mos marrinë vesht.

¹¹ Edhe parabulla ashtë këjo: Fara ashtë fjala e Perëndisë.

¹² Edhe ata *qi mbiellë* për-an' udhësë, jan' ata qi ndëgjojnë, mbasandai vien dialli edhe ngre fjalënë prei zemërës' atyne, qi të mos besojnë, e të shpëtohenë.

¹³ Edhe ata përmbyri gur, *jan' ata* qi, kur ndëgjojnë, presinë fjalënë me gëzim; por ata s'kanë rranjë, sepse ata besojnë për disa kohë, por ndë kohë të ngasëjesë largohenë.

¹⁴ Edhe ajo qi ra ndë drizat, këta janë sa ndëgjuenë, por prei gailësh e *prei* gjasë e *prei* pëlqimevet e *kësa* jetësë, shkojnë e mbytenë, edhe nukë bajnë pemë.

¹⁵ Edhe ajo qi *ra* ndë dhe të mirë, këta janë *jan' ata* qi ndëgjojnë fjalënë, edhe e mbajnë ndë zemërë të bukër' e të mirë, edhe bajnë pemë me durim.

¹⁶ Edhe kurkushi, kur ndes kandilinë, nuk' e mbulon me anë, as e ve rëposh shtratit; por e ve mbi kandilier për me pamë dritën' ata qi hyjnë.

¹⁷ Sepse s'ashtë ndonji gja e mbulueme, qi s'ka për me u sbuluem; as ndonji gja e mpshefëtë, qi s'ka për me u marrë veshtë, e për mos me dalunë për faqe.

¹⁸ Vështroni pra si ndëgjonin, sepse ai qi të ketë, ka me iu dhanë; edhe qi ai të mos ketë, edhe ate qi duketë se ka, ka me u marrë prei ati.

¹⁹ Edhe erthnë tek ai e ama edhe të vëllazënit' e ati, edhe s'mundeshinë me iu afruem prei gjindëjesë.

²⁰ Edhe u dhanë za, tue thanë: Jot amë edhe t'yt vëllazën kanë ndenjunë jashtë, e duenë me të pamë.

²¹ Por ai u përgjeq, e u tha atyne: Ama eme edhe vëllazënit' e mi janë këta qi ndëgjojnë fjalën' e Perëndisë, edhe e bajnë.

²² Edhe nji ditë ai hyni ndë lundrë bashkë me dishepujt' e vet, edhe u tha atyne: Le të shkojmë përtej lëqenit. Edhe u ngritnë.

²³ Edhe ata tue lundruem, e muer gjumi, edhe sdripi nji thëllim ere ndë lëqent, edhe po mbushei *me ujë lundra*, edhe ishinë ndë rrezik.

²⁴ Edhe *ata* erthnë për-an' ati, edhe e çuenë, tue thanë: Mieshtër, mieshtër, po hupimë. Edhe ai u çue, e qirtoi erën', edhe valët' e ujit, edhe pushuenë, e u ba bunacë.

²⁵ Edhe u tha atyne: Ku ashtë besa juei? Edhe ata u frikuen' e u mërekulluenë, tue thanë, njiani tietrit: Vallë kush ashtë kyqi urdhënon edhe erënat' edhe ujëtë, edhe i ndëgjojnë?

²⁶ Edhe u hodhnë ndë vend të Gadarenet, qi ashtë përtej kundruell Galilesë.

²⁷ Edhe kur duel ai mbë tokë, i duel përpara nji nieri prei qytetit, i cilli kishte djemën prei shumë motsh, edhe nukë vishte petka, edhe nukë rrinte ndë shtëpi, por ndëpër vorret.

²⁸ Edhe kur pa lesunë, bërtiti, e i ra ndër kambë, edhe tha me za të madh: Qish *ke* me mue edhe ti, Iesu, i Bir' i Perëndisë naltë? Të lutem, të mos më mudojsh.

²⁹ Sepse ai porositi frymën' e ndytë me dalunë prei nieriut, sepse shumë kohë e kishte rrëmbyem, edhe lidhei me vargje, edhe ruhei ndë trambuk, por ai këpuste të lidhutatë, edhe bihei prei djemënis ndëpër shkretina.

³⁰ Edhe Iesui e pyeti, tue thanë: Si *ta quejn'* emninë? Edhe ai i tha: Legion, sepse kishinë hymë shumë djemën tek ai.

³¹ Edhe i lutei të mos i urdhënojë ata me shkuem ndë abyssë.

³² Edhe atie ishte nji tub' e madhe thish tue kullotunë ndë mal, edhe i luteshinë t'i lajë me hymë tek ata. Edhe *ai* i la.

³³ Edhe djemënitë si duelnë prei nieriut, hynë ndër thit; edhe tuba e *thivet* u tuerr prei shkrepit e *u hoth* ndë lëqent, edhe u mbyt.

³⁴ Edhe ata qi i kullotshinë kur panë se qish u ba, iknë, edhe shkuen' e dhanë za ndë qytet e ndëpër arat.

³⁵ Edhe duelnë me pamë se qish u ba; edhe erthnë te Iesui, edhe gjetnë nierenë, prei të cillit kishinë dalunë djemënitë, tue ndenjunë për-anë kambëvet Iesuit, veshun' e urtuem; edhe u frikuenë.

³⁶ U diftuen' atyne pra edhe ata qi kishinë pamë, se si u shpëtue i diallosuni.

³⁷ Edhe gjithë shumica e nahijesë Gadarenvet iu lutunë me ikunë prei asish, sepse kishinë frikë të madhe; edhe ai hyni ndë lundrët, e u këthye.

³⁸ Edhe *ai* nieri qi kishinë dalunë djemënitë prei ati, i lutei me qenunë bashkë me ate, por lesui e lishoi, tue thanë:

³⁹ Këthehu ndë shtëpit tande, edhe difto gjithë sa bani Perëndia te ti. Edhe *ai* shkoi, tue leçitunë ndëpër gjithë qytetinë sa bani lesui tek ai.

⁴⁰ Edhe lesui kur u këthye, gjindëja e priti *me gëzim*, sepse të gjithë ishinë tue pritur' ate.

⁴¹ Edhe *qe* tek erdhi *nji* nieri qi e *kishte* emninë lair (edhe ai ishte i pari synagogësë), e ra ndër kambë të lesuit, e i lutei me hymë ndë shtëpi t'ati,

⁴² sepse ai kishte *nji* bijë të vetëme, afërë dy-mbë-dhetë vieç, edhe ajo po vdiste. Edhe ai kur ishte tue votunë, gjindëja po e shtrëngonte.

⁴³ Edhe *nji* grue qi hiqte prei të rriedhunit e gjakut dy-mbë-dhetë viet, e cilla kishte prishunë gjithë gjanë ndëpër mjekësit, por s'kishte muftunë me u shëndoshun' e as prei ndonjianit,

⁴⁴ u afrue mbrapazë, edhe preku shqepin' e petkut ati; edhe përnjiherë iu ndal të rriedhunit' e gjakut.

⁴⁵ Edhe lesui tha: Kush *qe ai qi* më preku? Edhe kur mohuenë të gjithë, Pietri edhe ata qi ishinë bashkë me ate thanë: Mieshtër, gjindëja të pushtojn' e të shtrëngojn', edhe ti thue: Kush *qe ai qi* më preku?

⁴⁶ Por lesui tha: Më preku *nji nieri*, sepse unë mora vesht fuqinë qi duel prei mejet.

⁴⁷ Edhe grueja kur pa se s'mpshifetë, erdhi tue u dridhunë, edhe i ra ndër kambë, e i diftoi përpara gjithë popullit për çfarë pune e preku, edhe se u shëndosh përnjiherë.

⁴⁸ Edhe ai i tha: Ki zemërë, bijë, besa të shpëtoi; shko ndë paqtim.

⁴⁹ Edhe ai kur po fliste, vien *nji nieri* prei të parit synagogësë, e i thotë, se: Jot-bijë vdiq; mos e mundo mieshtrinë.

⁵⁰ Por lesui kur ndëgjoi, iu përgjeq, tue thanë: Mos ki frikë, veç beso, edhe ka me shpëtuem.

⁵¹ Edhe si hyni ndë shtëpit, nukë la kurkend me hymë *mbrenda*, veç Pietrin' edhe lakobin' edhe Gjionnin' edhe të i atin' e vaizës' edhe t'amënë.

⁵² Edhe të gjithë po qjajshinë, e po ndukeshinë për ate. Edhe ai tha: Mos qjani; se nukë vdiq, por po fle.

⁵³ Edhe *ata* e qeshshinë, sepse e dijshinë se vdiq.

⁵⁴ Por ai si nxuer jashtë të gjithë, e kapi për dore, edhe bërtiti, tue thanë: O vaizë, çohu.

⁵⁵ Edhe asai i erdhi fryma prap, edhe u ngjall përnjiherë; edhe *ai* urdhënoi t'i apinë me ngranë.

⁵⁶ Edhe përint' e asai duelnë jashtë menç, por ai i porositi mos i thonë kurkuit se qish u ba.

KAPTINA IX.

¹ Edhe *ai* si thirri për-anë dy-mbë-dhetë dishepujt' e vet, u dha atyne fuqi e pushtet mbi gjithë djemënit, edhe me shëndoshunë sëmunda.

² Edhe i dërgoi me predikuem mbëretënin' e Perëndisë, edhe me shëndoshunë të sëmuntë.

³ Edhe u tha atyne: Mos barni gja mb'udhë, as shqepë, as straicë, as bukë, as argjand, as ka dy parë petka të keni.

⁴ Edhe mb' atë shtëpi qi të hyni, mbetni atie, edhe delni andej.

⁵ Edhe sa *vetë* qi të mos u presinë juve, kur të delni prei ati qyteti, shkundni edhe pluhërinë prei kambëvet tueja, për deshmi kundrë atyneve.

⁶ Edhe *ata* si duelnë, shkojshinë katundevet, tue dhanë zanin' e mirë, edhe tue shëndoshunë mbë çdo vend.

⁷ Edhe Herodi katrurdhësi ndëgjoi gjith' ato qi baheshinë prei ati, edhe mërekullohei,

sepse disa thoshinë, se Gjionni ashtë ngjallunë prei së vdekunish;

⁸ edhe disa *thoshinë*, se Elia ashtë dukunë; edhe disa të tierë, se nji prei profetënish motshim ashtë ngjallunë.

⁹ Edhe Herodi tha: Gjionnit un' i preva kryetë, por kyi cilli ashtë, qi unë ndëgjoji për ate të këtilla *punë*? Edhe kërkonte me e pamë.

¹⁰ Edhe apostujtë si u këthyenë, i diftuenë gjithë sa banë. Edhe *ai* i muer me vetëhe, e u tërhoq veç-anë ndë nji vend të shkretë të nji qyteti qi quhetë Bethsaida.

¹¹ Edhe gjindëja kur e muernë vesht, e muernë mbrapa; edhe *ai* si i priti, u fliste atyne për mbëretënin' e Perëndisë, edhe shëndoshte ata qi kishinë nevojë për me u shëndoshunë.

¹² Edhe dita filloi me u thyem, edhe të dy-mbë-dhetët' erthnë për-anë, e i thonë: Lisho gjindëjenë, qi të shkojnë rreth katundevet e aravet me ndenjunë, edhe me gjetunë haena, sepse këtu jemi ndë vend të shkretë.

¹³ Por *ai* u tha atyne: Epni ju atyneve me ngranë. Edhe ata thanë: Ndër ne s'gjindenë ma tepërë se pesë bukë, edhe dy peshq; veç ndë vofshimë na me blemë të ngrana për gjithë këte popull.

¹⁴ Sepse ishin' afërë pesë mijë burra. Edhe *ai* u tha dishepujvet vet: Veni ata me ndenjunë tuba tuba ka pesë-dhetë.

¹⁵ Edhe *ata* banë kështu, edhe i vunë me ndenjunë të gjithë.

¹⁶ Edhe ai si muer pesë bukët' edhe dy peshqitë, çoi sytë mbë qiell, edhe i bekoi, e i theu, e ua dha dishepujvet me i vumë përpara gjindëjesë.

¹⁷ Edhe të gjithë hangrën, e u nginë; edhe ngritnë tepëricën' e copavet dy-mbë-dhetë kosha.

¹⁸ Edhe ai kur ishte tue u falunë veç-anë, dishepujt ishinë bashkë me ate, edhe i pyeti, tue thanë: Cilli thonë gjindëja se jam unë?

¹⁹ Edhe ata u përgjegjën, e thanë: Gjionn pagëzori; edhe të tierë: Elia; edhe të tierë, se ashtë ngjallunë nji prei profetënish motshim.

²⁰ Edhe *ai* u tha atyne: Po ju cilli thoni se jam unë? Edhe Pietri u përgjeq, e tha: Krishti i Perëndisë.

²¹ Edhe *ai* qirtoi ata, e i porositi mos me i thanë kurkuit këte,

²² tue thanë, se: I bir' i nieriu duhetë me pësuem shumë, edhe s'ka me u pëlqem prei pleqsh e prei krye-priftënish e prei shkruisish, edhe ka me u vramë, edhe të tretënë ditë ka me u ngjallunë.

²³ Mbasandai u thoshte të gjithëve: Kush të detë me ardhunë mbrapa mejet, le të mohojë vetëvetëhenë, edhe le të ngrejë kryqin' e vet përditë, edhe le të më marri mbrapa.

²⁴ Sepse ai qi do me shpëtuem jetën' e vet, ka me e vdierrë; edhe kush të vdierrë jetën' e vet për punë të meje, kyi ka me e shpëtuem.

²⁵ Sepse ç'të mirë i bahetë nieriu ndë fitoftë gjithë botënë, e të vdierrë vetëvetëhenë, a ta damojë?

²⁶ Sepse ai qi të ketë turp për mue edhe për fjalët' e mia, edhe i bir' i nieriu ka me pasunë turp për këte, kur të vijë ndë laft të vet e të Atit e të engjujvet shenjtënueshim,

²⁷ Edhe po u thom juve për të vërtet, se - Janë disa prei kësish qi rrinë këtu, qi s'kanë me ngranë vdekë ngjysh sa të shofinë mbëretënin' e Perëndisë.

²⁸ Edhe mbas këtyne fjalësh shkuen' afërë tetë ditë, edhe *ai* muer Pietrin' edhe Gjionnin' edhe Iakobin', edhe hypi ndë mal për me u falunë.

²⁹ Edhe ai kur po falei, u ndërrue të dukunit' e faqes' ati, edhe petkat' e ati ishinë të bardha, e shkrepëtjshinë.

³⁰ Edhe qe dy burra te po flitshinë bashkë me ate, të cillët' ishinë Moiseu edhe Elia.

³¹ Ata u duknë me laft, e thoshinë për vdekën' e ati qi kishte me mbushunë ndë Ierusalem.

³² Por Pietri edhe ata qi ishinë bashkë me atë, ishinë randuem prei gjumit; edhe kur u çuenë, panë laftin' e ati, edhe *ata* dy burratë qi ishinë ndenjunë bashkë me ate.

³³ Edhe ata kur po daheshinë prei ati, Pietri i tha lesuit: Mieshtër, mirë ashtë me qenunë na këtu, edhe le të bajmë tri tenda: një për tyi, edhe një për Moisenë, edhe një për Elinë, pa ditunë se qish thotë.

³⁴ Edhe ai tue thanë këto, erdhi *nji* re, edhe i hijesoi; edhe *ata* u frikuenë, kur hynë ndë ret.

³⁵ Edhe erdhi *nji* za prei resë, tue thanë: Kyi ashtë biri em i dashuni: ati ndëgjoni.

³⁶ Edhe mbassi erdhi zani, lesui u gjind vetëmë. Edhe ata s'pëzaitnë, edhe kurkuit s'i dhanë za nd'ato ditë për as ndonji gja për ato qi panë.

³⁷ Edhe mbë të nesërmet, si sdripnë ata prei malit, shumë gjindëje i duel përpara.

³⁸ Edhe qe *nji* nieri prei gjindëjesë, te bërtiti, tue thanë: Mieshtër, të lutem, ço sytë mbi t'em bir, sepse e kam të vetëmë.

³⁹ Edhe qe tek e kap fryma, edhe bërtet befas; edhe e shqyen me shkumë, edhe memzi tërhiqetë prei ati, mbassi e dërrmon.

⁴⁰ Edhe u luta dishepujvet tu për me e nxierrë, por nukë muftnë.

⁴¹ Edhe lesui u përgjeq, e tha: O bres i pabesë edhe i shtrembëtë, ngjysh kurë kam me qenunë me ju, edhe kam me u duruem juve? Bier këtu t'yt-bir.

⁴² Edhe ai kur po vinte për-anë, dialli e hodhi, edhe e shqeu. Edhe lesui qirtoi frymën' e ndytë, edhe shëndoshi çuninë, edhe ia dha prap të atit.

⁴³ Edhe të gjithë mërekulloheshinë për madhënin' e Perëndisë. Edhe kur mërekulloheshinë të gjithë për gjith' ato qi bani lesui, u tha dishepujvet vet:

⁴⁴ Ju veni ndër vesht tui këto fjalë, sepse i bir' i nieriut ka me u dhanë ndër duer të nierëzëvet.

⁴⁵ Por ata s'e merrshinë vesht këte fjalë, edhe ishte mbuluem prei atyneve, për mos me e marrë vesht; edhe kishinë frikë me e pyetunë për këte fjalë.

⁴⁶ Mbasandai hyni *nji* mendim ndër ata, pale cilli prei asish ashtë ma i math.

⁴⁷ Edhe lesui kur pa mendimin' e zemërës' atyneve, kapi për dore një çun, edhe e qindroi për-anë vetëhesë,

⁴⁸ edhe u tha atyne: Ai qi të presi këte çun mb'emënit t'em ka pritunë mue; edhe ai qi të presi mue, ka pritun' ate qi më dërgoi, sepse ai qi ashtë ma i vogëlë ndër gjithë ju, kyi ka me qenun' i math.

⁴⁹ Edhe Gjionni u përgjeq, e tha: Mieshtër, pam një *nieri* qi nxier djemënitë mb'emënit tand; edhe e ndalëm, sepse nukë vien mbrapa bashkë me ne.

⁵⁰ Edhe lesui i tha: Mos e ndalni, sepse ai qi s'ashtë kundrë nesh, ashtë bashkë me ne.

⁵¹ Edhe kur po mbusheshinë ditë për me u marrë nalt *ndë qiell*, atëherë ai shtiu synin' e vet për me votunë ndë Ierusalem.

⁵² Edhe dërgoi za-dhanësa përpara vetëhesë; edhe *ata* votnë, e hynë ndë *nji* katund të Samaritanëvet, për me bamë gati *vend* për ate.

⁵³ Por nuk' e pritnë, sepse e kishte syninë për me votunë ndë Ierusalem.

⁵⁴ Edhe Iakobi e Gjionni dishepujt' e ati kur panë, thanë: Zot, a do të themi me sdripunë ziarrm prej qiellit, edhe me i rrenuem, sikurse bani edhe Elia?

⁵⁵ Por ai u këthye, e i qirtoi, edhe tha: Nukë dini prej çfarë fryme jeni ju?

⁵⁶ Sepse i bir' i nieriu nuk' erdhi me vdierrë shpirtëna nierëzish, por me shpëtuem. Edhe votnë mbë *nji* tietër katund.

⁵⁷ Edhe ata kur po vijnë, *nji nieri* i tha mb'udhë: Zot, kam me të marrë mbrapa kudo të veç.

⁵⁸ Edhe Iesui i tha: Dhëpënatë kanë shtrokulla, edhe shpendët' e qiellit të ndenjuna; por i bir' i nieriu s'ka ku me ulunë kryetë.

⁵⁹ Edhe i tha *nji* tietrit: Merr-më mbrapa. Edhe ai i tha: Zot, lenmë përpara të shkoj me vorruem tem atë.

⁶⁰ Por Iesui i tha: Leni të vdekunitë me vorruem të vdekunit' e vet, por ti shko edhe nep za për mbëretënin' e Perëndisë.

⁶¹ Por edhe *nji* tietër *nieri* tha: Zot, kam me ardhunë mbrapa tejet; por lenmë përpara të shkoj me u lanë shëndet atyneve qi janë ndë shtëpit t'eme.

⁶² Por Iesui i tha: Kush ve dorën' e vet mbë parmende, edhe *këthehet'* e ve ore mbrapa, nuk' asht' i vëjefshim për mbëretënin' e Perëndisë.

KAPTINA X.

¹ Edhe mbasandai Zoti vuni edhe shtatë-dhetë *dishepuj* të tierë, edhe i dërgoi dy ka dy përpara vetëhesë mbë çdo qytet e vend, ku kishte për me ardhun' ai.

² U thoshte atyne pra: Të korrët *ashtë* shumë, por punëtorëtë *janë* pak; i luteni pra të zotit të korrit me nxirrë punëtorë për të korrët' e vet.

³ Shkoni: qe unë te po u dërgoj juve porsì dhentë ndë miedist ujqvet.

⁴ Mos barni kuletë, as stracë, as këpucë; edhe mos përshëndetni kurkënd mb'udhë.

⁵ Edhe mb'atë shtëpi qi të hyni, përpara thoni: Paqtim ndë këte shtëpi.

⁶ Edhe ndë qoft' atie bir paqtimi, paqtimi juei ka me u prajtnunë mb'atë; por ndë mos qoftë, ka me u këthyem mbë ju.

⁷ Edhe mbetni nd'ate shtëpi, tue ngran' e tue pimë prej asosh *qi t'u napinë juve* ata, sepse punëtori asht' i zoti pagësë vet. Mos sdrìpni prej *nji* shtëpie mbë *tietër* shtëpi.

⁸ Edhe mb'ate qytet qi të hyni, edhe t'u presinë juve, hani ato qi u vihenë përpara juve,

⁹ edhe shëndoshni të sëmuntëtë *qi gjindenë* nd'ate, edhe thoni atyneve: Mbëretënia e Perëndisë u afrue mbë ju.

¹⁰ Por mb'ate qytet qi të hyni, edhe të mos u presinë juve, kur të dilni ndëpër rrugat e ati *qyteti*, thoni:

¹¹ U shkundimë juve edhe pluhëninë qi ashtë ngjitunë mbë ne prej qytetit tuei, por këte ta dini, se mbëretënia e Perëndisë u afrue mbë ju.

¹² Edhe po u thom juve, se nd'ate ditë ma i durueshim ka me qenunë mundimi ndë Sodom, se nd'ate qytet.

¹³ Mjери ti, Horazin! Mjери ti, Bethsaida! Sepse ato mërekullia qi janë bamë ndë ju, ndë ishinë bamë ndë Tyrë e ndë Sidonë, çë kurë se do t'ishinë penduem, tue ndenjunë ndë thes e ndë hi.

¹⁴ Por ndë Tyrë e ndë Sidonë ma i durueshim ka me qenunë mundimi ndë ditë të gjyqit, se mbë ju.

¹⁵ Edhe ti, Kapernaumë, qi ke hipunë ngjysh mbë qiell, ke me sdrìpunë ngjysh ndë ferr.

¹⁶ Ai qi t' u ndëgjojë juve, ndëgjon mue; edhe qi nukë ze për gja juve, s'ka zanë për gja mue; edhe ai qi nukë ze për gja mue, s'ka zanë për gja ate qi më ka dërguem.

¹⁷ Edhe të shtatë-dhetët' u këthyen me gëzim, tue thanë: Zot, edhe djemënitë na ndëgjojnë mb'emënit tand.

¹⁸ Edhe ai u tha atyne: Vejem ore Satananë tue ranë prei qiellit porsì vetimë.

¹⁹ Qe te po u ap juve pushtet për me shkelunë mbi gjarpij e mbi hakrepëna, edhe mbi gjithë fuqin' e anëmikut; edhe kurgja s'ka me u bamë keq juve.

²⁰ Por mos gëzohi për këte, se u ndëgjojnë juve frymat' e këqia; por gëzohi ma tepërë, se emnatë tuei u shkruenë ndë qillt.

²¹ Nd'ate orë Iesui u gëzue ndë shpirt' edhe tha: Të falem ndersë, o Atë, Zot i qiellit edhe i dheut, se mpshefe këto prei së ditshimish e prei së mentshimish, edhe i sbulove ndër foshnje; po, o Atë, se kështu u pëlqye përpara tejet.

²² Të gjitha m'u dhanë n'dorë prei t'im et, edhe kurkushi nukë di cilli ashtë Biri, veç Ati; edhe cilli ashtë Ati, veç Biri, edhe ati qi të detë Biri me ia sbuluem.

²³ Edhe u këthye te dishepujt' e tha veç-anë: Lum ata sy qi shofin' ato qi shifni.

²⁴ Sepse po u thom juve, se shumë profetëna e mbëretëna deshnë me pam' ato qi shifni ju, e nukë panë; edhe me ndëgjuem ato qi ndëgjonin, e nukë ndëgjuenë.

²⁵ Edhe qe tek u ngrit nji ligjëtar, tue ngam' ate, e tue thanë: Mieshtër, qish të baj për me trashiguem jetën' e pasosëme?

²⁶ Edhe ai i tha: Qish ashtë shkruem ndë ligjë? Si këndon?

²⁷ Edhe ai u përgjeq, e tha: "Të duesh Zotinë Perëndinë tand me gjithë zemrënë tande, edhe me gjithë shpirtinë tand, edhe me gjithë fuqinë tande, edhe me gjithë mendienë tande", edhe "të afërminë tand porsì vetëvetëhenë".

²⁸ Edhe ai i tha: U përgjegje dreitë; ban këto, edhe ke me rruem.

²⁹ Por ai donte me nxierë vetëvetëhenë të dreitë, i tha Iesuit: E cilli ashtë i afërmi em?

³⁰ Edhe Iesui u përgjeq, e tha: Nji nieri sdripi prei Ierusalemmit ndë Ieriho, edhe ra ndër duer të kusarëvet, të cillëtë si e sveshnë, edhe e banë me plagë, iknë, edhe e lanë me gjymës fryme.

³¹ Edhe ndodhi me shkuem asai udhe nji prift; edhe kur pa ate, shkoi anësë tietër.

³² Kështu edhe nji Levit, kur e mbërrini ndë vend, erdhi e pa, edhe shkoi anësë tietër.

³³ Por nji Samaritan tue bam' udhë, erdhi mbi ate; edhe kur pa ate, iu dhimti;

³⁴ edhe erdhi për-anë, e i lidhi plagëtë, tue derdhunë voj e venë; edhe e hipi mbë shtazët të vet, edhe e pruni ndë huej-pritë, edhe i pat kujdes.

³⁵ Edhe ndë nesëret kur duel, nxuer dy dinarë, e ia dha huej-pritësit, edhe i tha: Ki kujdes ati; edhe qish të prishish ma tepër', unë kam me t'i lamë, kur të vij për-së-ri.

³⁶ Cilli prei kësish të tresh të duketë se u ba i afërmi ati qi ra ndër duer të kursarëvet?

³⁷ Edhe ai tha: Ai qi pat përdëllim për ate. Iesui pra i tha: Shko, edhe ti ban kështu.

³⁸ Edhe ata kur po shkojshinë, ai hyni mbë nji katund, edhe nji grue qi e kishte emninë Marthë, e priti ndë shtëpit të vet.

³⁹ Edhe ajo kishte nji motërë qi e queishinë Mari, e cilla ndejti për-anë kambëvet Iesuit, edhe ndëgjonte fjalën' e ati.

⁴⁰ Edhe Martha mudohej shumë tue shërbyem; edhe mbasandai duel përpara ati, e tha: Zot, nukë ke gaile se eme motërë më la vetëmë me shërbyem? Thuei pra asai për me më ndimuem.

⁴¹ Edhe Iesui u përgjeq, e i tha: Marthë, Marthë, ke gaile e turbëllohe për shumë punë,
⁴² por për një punë ashtë nevojë. Edhe Maria sgjodhi piesën' e mirë, qi s'ka me u marrë prei asai.

KAPTINA XI.

¹ Edhe ai kur po falei ndë një vend, si pushoi, një prei dishepujvet ati i tha: Zot, mësona me u falunë, sikurse edhe Gjionni mësoi dishepujt' e vet.
² Edhe ai u tha atyne: Kur të faleni, thoni: - Ati ynë qi je ndë qiilt, u shenjtënoft' emëni yt, arthtë mbëretënia jote, u baftë dashunimi yt, si ndë qiell, edhe mbë dhet.
³ Bukënë t'onë të përditshimen, epna neve përditë.
⁴ Edhe falna fajetë t'ona, sepse edhe na ia falimë kuido qi na ban faj; edhe mos na shtier ndë ngasëje, por shpëtona prei së keqit.
⁵ Mbasandai u tha atyne: Cilli prei jush do të ketë *nji* mik, edhe do të vejë tek ai ndë mies-natë, e t'i thotë: Mik, më huaj tri bukë;
⁶ sepse erdhi *nji* miku em prei udhësë tek unë, edhe s'kam qish me i vumë përpara?
⁷ Edhe ai do të përgjegjetë përbrenda, e t'i thotë: Mos më nep mundim, sepse dera ashtë mbyllunë tashti, edhe çunat' e mi kanë ranë ndë shtrat bashkë me mue; s'mundem të ngrihem e t'ap.
⁸ Po u thom juve: Edhe ndë mos u ngrittë me i dhanë, sepse ashtë miku i vet, por për të paturpshimen' e ati ka me u ngritun' e me i dhanë sa t'i duhenë.
⁹ Edhe unë po u thom juve: Lypni, edhe do t'u epetë juve; kërkoni, edhe do të gjeni; trokulloni, edhe do t'u çiletë juve.
¹⁰ Sepse kushdo qi lypën, merr; edhe kushdo qi kërkon, gjen; edhe ati qi trokullon, do t'i çiletë.
¹¹ Edhe cilli prei jush *asht'* atë, edhe ndë i lyptë bukë i biri, mos ka me i dhanë gur? Apor ndë *i lypte* peshk, mos ka me i dhanë gjarpën ndë vend të peshkut?
¹² Apor ndë i lypte ve, mos ka me i dhanë hakrep?
¹³ Kur ju pra, qi jeni të këqij, dini me u dhanë dielmvet tuei dhana të mira, sa ma tepër' Ati qi *ashtë* prei qielli ka me u dhanë Shpirtinë Shenjt atyneve qi t'i lypinë?
¹⁴ Edhe ishte tue nxierë *nji* diall, edhe ai ishte shurth. Edhe dialli kur duel, shurdhi foli, edhe gjindëja u mërekullue.
¹⁵ Por disa prei atyneve thanë, se nxier djemënitë me anë të Beelzebulit, të parit djemënavet.
¹⁶ Edhe disa të tierë, tue ngam' ate, kërkoshinë prei ati shenjë prei qielli.
¹⁷ Por ai si muer vesht mendimet' e atyneve, u tha atyne: Çdo mbëretëni ndë u daftë kundrë vetëvetëhesë, shkretohetë; edhe *nji* shtëpi *ndë u daftë* kundrë shtëpisë, rrenohetë.
¹⁸ Edhe Satanai *pra* ndë qoftë se u da kundrë vetëvetëhesë, si ka me qindruem mbëretënia e ati? Sepse thoni, se unë nxier djemënitë me anë të Beelzebulit.
¹⁹ Por unë ndë nxier djemënitë me anë të Beelzebulit, bijtë tuei me ç'anë i nxierinë? Përandai ata kanë me qenunë gjyqtarëtë tuei.
²⁰ Por ndë nxier *unë* djemënitë me gishtin' e Perëndisë, vallë mbëretënia e Perëndisë e mbërrini mbë ju?
²¹ I forti armatisunë kur ruen avllin' e vet, *gjithë* gjaja e ati ashtë ndë paqtim,
²² por kur të vijë ma i forti se ai, e ta mudi, merr gjith' armët' e ati qi shpërente mb'ato, edhe dan plaçkat' e ati.
²³ Ai qi s'ashtë bashkë me mue, ashtë kundrë mejet; edhe ai qi s'mbëleth bashkë me mue, shpërdan.

²⁴ Frym' e ndytë kur del prej nieriut, shkon ndëpër vende të thata *pa ujë*, edhe kërkon të prajtunë; edhe kur të mos gjejë, thotë: Le të këthehem ndë shtëpit t'eme, andej kah dola;

²⁵ edhe kur vien, e gjen mpshimë e stolisunë.

²⁶ Atëherë vete, e merr me vetëhe shtatë fryma të tiera ma të këqia se vetëhenë; edhe hyjn' e rrin' atie; edhe të mbrapmet' e ati nieri u bahenë ma të këqia se të paratë.

²⁷ Edhe ai kur thoshte këto, një grue ngriti za prej gjindëjes', e i tha: Lum ai bark qi të ka bartunë, edhe ato gjij qi ke thithunë.

²⁸ Por ai tha: Lum ma fort ata qi ndëgjojnë fjalën' e Perëndisë, edhe e ruejnë.

²⁹ Edhe gjindëja kur po mbëlidhei, filloi me thanë: Kyi bres asht' i keq; kërkon shenjë, edhe shenjë s'ka me iu dhanë, për-veç shenjit profetit Iona.

³⁰ Sepse sikurse Iona i u ba shenjë mbë Ninevitët, kështu edhe i bir' i nieriut ka me qenunë mbë këte bres.

³¹ Mbëretënësja e mies-ditësë ka me u ngritunë ndë ditë të gjyqit bashkë me nierëzit e këti brezi, edhe ka me i gjukuem për të keq, sepse erdhi prej anësë së mbaruemesë dheut me ndëgjuem ditunin' e Solomoni; edhe qe *ku ashtë* këtu ma tepërë se Solomoni.

³² Burrat' e Ninevisë kanë me u ngjallunë ndë ditë të gjyqit bashkë me këte bres, edhe kanë me e gjukuem për të keq, sepse u penduenë për predikimin' e Ionait; edhe qe *ku ashtë* këtu ma tepërë se Ionai.

³³ Edhe kurkushi, kur ndes kandilinë, s'e ve ndë vend të mpshëfëtë, as ndënë hu të *drithit*, por mbi kandilier, për me pamë dritën' ata qi hyjnë mbrenda.

³⁴ Kandil' i korpit ashtë syni: syni yt pra kur të jet' i qirutë, edhe gjithë korpi yt asht' i ndritshim; por kur të jet' i keq, edhe korpi yt *asht'* i errëtë.

³⁵ Ve ore pra drita qi ashtë te ti, mos jet' errësinë.

³⁶ Ndë qoftë pra gjithë korpi yt i ndritshim, pa pasunë ndonji anë t'errëtë, ka me qenun' i ndritshim gjithë, pors i kandili kur të ndrit me ndriçiminë.

³⁷ Edhe si foli *këto*, një Farise i lutei me ardhunë për drekë tek ai; edhe ai hyni e ndejti ndë mësallë.

³⁸ Edhe Fariseu kur pa se nukë lau ma përpara duertë para drekësë, u mërekullue.

³⁹ Edhe Zoti i tha: Tashti ju Fariseitë qironi të përjashtëmenë' e potirit e të kupësë; por e përbrendëshimeja juei ashtë plot me rrëmbesë e me të keqe.

⁴⁰ Të marrë, ai qi bani të përjashtëmenë, a nukë bani edhe të përbrendëshimenë?

⁴¹ Veçe nepni limoshënë gjanë *tuei*; edhe qe të gjitha te janë të qiruta te ju.

⁴² Por mjetë ju Fariseitë! Sepse epni të dhetën' e mendrës' e të piganit e gjithë barishtavet, edhe lini mbë-nj-anë gjyqin' edhe dashunin' e Perëndisë. Këto duhei të bajshitë, edhe ato të mos i lishitë.

⁴³ Mjetë ju Fariseitë! Sepse doni vendin' e parë ndëpër synagogat, edhe të përshëndetunatë ndëpër tregjet.

⁴⁴ Mjetë ju Shkruisa edhe Farisei, hipokritëna! Se jeni pors i ato vorretë qi s'dukenë, edhe nierëzitë qi ecinë përsipër nukë dinë.

⁴⁵ Edhe një prej ligjtarëve u përgjeq, e i tha: Mieshtër, tue thanë këto *punë* shan edhe neve.

⁴⁶ Edhe ai tha: Mjetë ju ligjtarëtë për-së-ri! Sepse ngarkoni nierëzitë me barrë të randa *qi s'barenë*, edhe ju nuk' i përkritni barrëtë me majën' e gishtënavet tuei.

⁴⁷ Mjetë ju! Sepse ndërtoni vorret' e profetënavet, edhe atënitë tuei i vranë.

⁴⁸ Vallë bani deshmi edhe pëlqeni *punët'* e atënavet tuei, sepse ata i vranë, edhe ju ndërtoni vorret e atyneve.

⁴⁹ Përandai edhe ditunia e Perëndisë tha: Kam me dërguem tek ata profetëna edhe apostuj, edhe *disa* prei asish kanë me i vramë edhe kanë me i përzanë,

⁵⁰ qi të kërkohetë prei këti brezi gjaku i gjithë profetënavet qi ashtë derdhunë që kur se ashtë ngrefunë bota;

⁵¹ që prei gjakut Abelit, ngjysh mbë gjak të Zaharisë qi u vra ndërmiet therores' edhe tempullit; për të vërtet po u thom juve, ka për me u kërkuem prei këti brezi.

⁵² Mjertë ju ligjtarët! Sepse ngritët çelsin' e mendiesë; ju nukë hytë, *por* ndalët edhe ata qi hyjnë.

⁵³ Edhe ai kur u thoshte atyne këto, Shkruisit' edhe Fariseitë filluenë me e nxemë tepërë, edhe me e shtrënguem qi të flasi për shumë *punë*,

⁵⁴ sepse kishinë ngrefunë lak për ate, edhe kërkoshinë me rrëmbyem ndonji fjalë prei gojës' ati, qi ta përflasinë.

KAPTINA XII.

¹ Ndërmiet këtyne *fjalëve*, kur ishinë mbëledhunë shumicat' e gjindëjesë, kaqi sa shkelshinë njiani tietrinë, filloi me u thanë dishepujvet vet: Përpara rueni vetëvetëhenë prei brumit Farisevet, qi ashtë hipokrisi.

² Por nuk' ashtë gja e mbulutë qi s'ka me u sbluëm; edhe e mpshefëtë, qi s'ka me u marrë vesht.

³ Përandai sa thatë nd'errësinë, kanë me u ndëgjuem ndë dritë; edhe qish folët ndër vesh ndëpër dhomat, kanë me u leçitunë mbi pulasat.

⁴ Edhe po u thom juve, miqt' e mi: Mos droni ata qi vrasinë korpinë, edhe mbandai s'kanë se qish me bamë gja ma tepërë.

⁵ Por kam me u diftuem juve cillinë me drashunë: Droni ate qi ka pushtet, mbassi të vrasit, të hedhi ndë xhehenem; për të vërtet po u thom juve, këte droni.

⁶ Nukë shitenë pesë zoq për dy astër? Edhe nji prei atyneve nuk' asht' i harruem përpara Perëndisë,

⁷ por edhe qimet' e kresë tuei janë ngjefunë të gjitha. Mos droni pra: ju dani prei shumë zoqsh.

⁸ Edhe po u thom juve: Kushdo qi të më rrëfejë përpara nierëzëvet, edhe i bir' i nierit ka me e rrefyem përpara engjujvet Perëndisë.

⁹ Edhe kushdo qi të më mohojë përpara nierëzëvet, ka me u mohuem përpara engjujvet Perëndisë.

¹⁰ Edhe kushdo qi të thotë fjalë kundrë të birit nierit, ka me iu falunë, por ati qi të vlasfimojë kundrë Shpirtit *Shenjt*, s'ka për me iu falunë.

¹¹ Edhe kur të u bienë juve ndëpër synagogat e ndëpër urdhënat e *ndëpër* pushtetet, mos kini gaile se kush, a se si të përgjegjeni, a qish të thoni,

¹² sepse Shpirti *Shenjt* ka me u mësuem juve nd'ate orë qish duhetë me thanë.

¹³ Edhe nji prei gjindëjes' i tha: Mieshtër, thuei t'em-vëlla të dajë trashigiminë bashkë me mue.

¹⁴ Por ai i tha: O nieri, kush më vuni gjyqtar, a damës mbi ju?

¹⁵ Mbandai u tha atyne: Veni ore, edhe ruhi prei lakmimit, sepse ndë pastë tepërë kushi, jeta e ati nukë varetë prei gjas'ati.

¹⁶ Edhe u tha atyne nji parabullë, tue thanë: Nji nieriu të pasuni i erdhi mbarë ara,

¹⁷ edhe mendohei me vetëvetëhenë, tue thanë: Qish të baj, se s'kam ku të mbëleth pemët e mia?

¹⁸ Mbandai tha: Këte kam me bamë, do të prish grunarët' e mi, edhe do t'i ndërtoj ma të mëdhej, edhe do të mbëleth atie gjithë drithinë t'em, edhe të mirat' e mia.

¹⁹ Edhe do t'i thom shpirtit t'em: O Shpirt, ke shumë të mira qi gjindenë për shumë viet; prahu, e ha, e pi, e gëzohu.

²⁰ Por Perëndia i tha: I marrë, këte natë kanë me lypunë prei tejet shpirtinë tand; edhe sa bane gati, kuit do të jenë?

²¹ Kështu *ka me qenun'* ai qi mbëleth thesorë për vetëvetëhenë, e nuk' asht' i pasunë te Perëndia.

²² Mbasandai u tha dishepujvet vet: Përandai po u thom juve - Mos keni gaile për jetënë tuei, qish të hani; as për korpinë tuei, qish të veshni.

²³ Jeta ashtë ma e ndershime se ushqimi, edhe korpi se të veshunitë.

²⁴ Veni ore korbënitë, se nukë mbiellinë, as nukë korrinë; ata s'kanë qur, as grunar; edhe Perëndia i ushqen; sa ma tepërë dani ju prei shpendëvet?

²⁵ Edhe cilli prei jush ka gaile, mundetë me shtuem një kut mbë moshë të vet?

²⁶ Kur *ju pra s'mundeni* as për ma të vogëlënë, përse keni gaile për të tierat?

²⁷ Veni ore luletë si rritenë, se nukë mundohenë, as nukë dredhinë; edhe po u thom juve, se as Solomoni me gjithë laftin' e vet s'ishte veshunë si *nji* prei kësosh.

²⁸ Por ndë qoftë se barinë qi sot ashtë nd'arë, edhe nesër hidhetë ndë furrë, Perëndia e vesh kështu, sa ma tepërë juve, o besë-pakë?

²⁹ Edhe ju mos kërkoni qish të hani, a qish të pini; as mos ini me dy mendesh.

³⁰ Sepse kombet' e botësë kërkojnë gjithë këto; edhe Ati juei e di se u lypsenë këto.

³¹ Por kërkoni mbëretënin' e Perëndisë, edhe gjithë këto kanë për me u shtuem juve.

³² Mos ki frikë, o trum' e vogëlë; sepse Atit tuei i pëlqeu me u dhanë juve mbëretëninë.

³³ Shitni pasëjetë tueja, edhe nepni limoshënë. Bani për vetëhenë tuei kuleta qi nukë vietërohenë, thesore ndë qillt qi nukë mungon, atie ku kursari s'afrohetë, as krymbi s'e prish.

³⁴ Sepse ku ashtë thesori juei, atie *ka me qenun'* edhe zemëra juei.

³⁵ Le të jenë miedzatë tuei ngjeshunë, edhe kandiletë ndezunë;

³⁶ edhe ju *ini gati* porsi nierëzitë kur presinë të zotin' e vet, kur do të këthehetë prei darsmash, qi t'i çelinë përnjiherë, kur të vijë me trokulluem.

³⁷ Lum ata shërbëtorë, të cillëtë, kur të vijë i zoti, ka me i gjetunë qutë. Për të vërtet po u thom juve, se do të përvishetë, e do t'i vejë me ndenjunë ndë mësallë, edhe do të vijë për-anë, e do t'u shërbejë atyne.

³⁸ Edhe ndë arthtë ndë të dytënë ruejtie edhe ndë të tretënë ruejtie ndë arthtë, edhe t'i gjejë kështu, të lumunë jan' ata shërbëtorë.

³⁹ Edhe këte e dini, se ndë qoftë se e dinte i zoti i shtëpisë mbë ç'orë vien kursari, kishte për me ndenjunë qutë, edhe s'kishte për me lanë me u biruem shtëpia e ati.

⁴⁰ Edhe ju pra bahi gati, sepse i bir' i nierit vien mb'ate orë qi s'e mendoni.

⁴¹ Edhe Pietri i tha: Zot, neve e thue këte parabullë, apor të gjithëve?

⁴² Edhe Zoti tha: Vallë cilli asht' ai kujdestar besënik edhe i mentshim, qi ta vejë i zoti mbi shërbëtorët e vet, për me u dhanë me kohë masën' e grunit?

⁴³ Lum ai shërbëtuer, të cillinë, kur të vijë i zoti, ka me e gjetunë tue bamë kështu.

⁴⁴ Për të vërtet po u thom juve, se ka me e vumë mbi gjithë pasëjen' e ati.

⁴⁵ Por ndë thasht' ai shërbëtuer ndë zemërë të vet, se: Em-zot qelletë me ardhunë; edhe të fillojë me rrafunë shërbëtorët' e shërbëtoretë, e me ngran' e me pim' e me u dejtunë;

⁴⁶ i zoti ati shërbëtorit' ka me ardhunë nd'atë ditë qi s'e pret, edhe nd'ate orë, qi s'e di, edhe ka me e damë, edhe ka me vumë piesën' e ati bashkë me të pabesëtë.

⁴⁷ Edhe ai shërbëtori qi e dinte andën' e të zotit vet, edhe nukë bani gati *vetëhenë*, as nukë bani mbas andës' ati, ka me u rrafunë shumë.

⁴⁸ Por ai qi s'e diti, edhe bani punë për me u rrafunë, ka me u rrafunë pak. Edhe gjithë-se-kuit qi iu dha shumë, shumë ka me u kërkuem prei ati; edhe ati qi i lanë shumë, kanë me i lypunë ma tepërë.

⁴⁹ Erdha me vumë ziarrm mbë dhet, edhe ç' *tietër gja* due, ndë qoftë se u ndes tashti?

⁵⁰ Edhe kam *nji* pagëzim për me u pagëzue; edhe sa shtrëngohem ngjysh sa të mbarohetë!

⁵¹ Kujtoni se kam ardhunë me dhanë paqtim mbë dhet? Jo, po u thom juve, por veç të damë.

⁵² Sepse tashti e mbaskëndai kanë me qenunë pesë vetë ndë nji shtëpi damë, tre kundrë dyve, edhe dy kundrë treve.

⁵³ Ka për me u damë i ati kundrë të birit; edhe i biri kundrë të atit; e ama kundrë së bijësë, edhe e bija kundrë s'amësë; vieherra kundrë nusesë vet, edhe nuseja kundrë së vieherrësë.

⁵⁴ Edhe u thoshte edhe gjindëjesë: Kur shifni renë se del prei së perënduesesë diellit, përnjiherë thoni - Po vien shi; edhe bahetë kështu.

⁵⁵ Edhe kur fryn erë mies-dite, thoni, se ka me u bamë vapë; edhe bahetë.

⁵⁶ Hipokritëna, faqen' e dheut edhe të qiellit dini me e provuem; por këte kohë si nuk' e provoni?

⁵⁷ Si nukë gjukoni edhe të dreitënë prei vetëhesë tuei?

⁵⁸ Kur të veç pra tek urdhënari bashkë me kundrë-gjyqësinë tand, mundohu mb'udhë me shpëtue prei ati; se mos të tërheqi te gjyqtari, edhe gjyqtari të api ndër duer të shërbëtorit, edhe shërbëtori të hedhi *mbrenda* ndë burk.

⁵⁹ Po të thom, s'ke me dalë prei andej, ngjysh sa të laish edhe astrin' e mbrapëm.

KAPTINA XIII.

¹ Edhe nd'atë kohë ishin' atie përpara disa vetë tue diftue atie për Galileanët, se Pilati u përzieu atyne gjakunë bashkë me kurbanet e atyneve.

² Edhe lesui u përgjegj, e u tha atyne: Kujtoni se këta Galileanët' ishinë ma fajtorë se gjithë Galileanëtë, sepse pësuenë të tilla *punë*?

³ Jo, po u thom juve, por ndë mos u pendofshi, të gjithë kështu keni me u vdierrë.

⁴ Apor ata të tetë-mbë-dhetëtë, qi ra pyrgu mbi ata ndë Siloam, edhe i vrau, kujtoni se këta ishinë fajtorë ma tepërë se gjithë nierëzitë qi rrinë ndë Ierusalemë?

⁵ Jo, po u thom juve, por ndë mos u pendofshi të gjithë kështu keni me u vdierrë.

⁶ Edhe thoshte këte parabolë: Nji *nieri* kishte mbiellë *nji* dru fiku ndë vesht të vet; edhe erdhi me marrë pemë prei asai, por nukë gjeti.

⁷ Edhe i tha veshitorit: Qe te vij tre viet me marrë prei kësai drusë fikut, edhe nukë gjej: preje; përse të zajë vendinë kot?

⁸ Por ai u përgjegj, e i tha: Zot, lene edhe këte vit, ngjysh sa të rëmihi rreth asai, e të shtie plehe;

⁹ edhe ndë baftë pemë *mirë*, por ndë mos *baftë*, vitinë qi vien ke me e premë.

¹⁰ Edhe *ai* ishte tue mësuem për të shëtunë mbë nji synagogë;

¹¹ edhe qe tek ishte *nji* grue qi kishte frymë sëmundjeje tetë-mbë-dhetë viet, edhe ishte kurrusunë, e s'mundeit kreit me u ngritunë përpietë.

¹² Edhe lesui kur pa ate, e thirri afër' edhe i tha: Grue, je lishuem prei sëmundjesë s'ate.

¹³ Edhe vini duertë mbi ate; edhe *ajo* përnjiherë u dreitue, edhe lavdoi Perëndinë.

¹⁴ Por i pari synagogës' u përgjegj me zemërim, sepse lesui shëndoshi për të shëtunë, e i tha gjindëjesë: Janë gjashtë ditt qi duhetë me punuëm ndër ato; ndër këto pra vini e shëndoshuni e jo për ditë të shëtunë.

¹⁵ Zoti iu përgjeq pra, e i tha: Hipokrit, gjithë-se-cilli jush të shëtunënë nukë s'gjith kan' e vet, a gomarin' e vet prei grashtit, edhe e shpie, t'i api ujë?

¹⁶ Edhe këjo qi ashtë bij' e Abrahamit, të cillënë qe tek e pat lidhunë Satanai tetë-mbë-dhetë viet, nukë duhei me u sgjidhunë prei ati të lidhuni për ditë të shëtunë?

¹⁷ Edhe ai kur thoshte këto, gjith' ata qi i dilshinë kundrë u turpënuenë; edhe gjithë gjindëja gëzohei për gjithë *punët'* e lavdueshime qi baheshinë prei ati.

¹⁸ Edhe ai thoshte: Me ke përgjan mbëretënia e Perëndisë?

¹⁹ Edhe me ke ta përgjaj? Përgjan me *nji* koqe senapi, të cillën' e muer nji nieri, edhe e hodhi ndë kopësht të vet: edhe u rrit e u ba dru e madhe, edhe shpendët e qiellit erthnë e ndejtnë ndë degat t'asai.

²⁰ Edhe për-së-ri tha: Me ke ta përgjaj mbëretënin' e Perëndisë?

²¹ Përgjan me brumë, të cillën' e muer *nji* grue, edhe e mpshefi ndë tre matësa mielli, ngjysh sa u ba brumë gjithë.

²² Edhe shkante ndëpër qytete e *ndëpër* katunde tue mësuem, edhe tue bamë udhë për Ierusalemë.

²³ Edhe nji *nieri* i tha: Zot, vallë të pakë *jan'* ata qi shpëtohenë? Edhe ai u tha atyne:

²⁴ Mundohi me hymë ndëpër derë të ngushtë, sepse shumë *vetë*, po u thom juve, do të kërkajnë me hymë, edhe s'kanë me muftunë.

²⁵ Mbassi të ngrihet' i zoti i shtëpisë, e të mbylli derënë, atëherë do të filloni me ndenjunë jashtë, edhe me trokulluem derësë, tue thanë: Zot, zot, çilna; edhe ai ka me u përgjegjun' e me u thanë juve: Nuk' e dij juve prei kah jeni.

²⁶ Atëherë do të filloni me thanë: Hangrëm e pim përpara tejet, edhe mësove ndëpër rrugat t'ona.

²⁷ Por ai ka me thanë: Po u thom juve, nuk' e dij juve prei kah jeni; largohi prei mejet, gjithë ju punëtorët' e paudhënisë.

²⁸ Atie ka me qenunë të qjamt' edhe të dridhunit' e dhambëvet, kur të shifni Abrahamin' edhe Isaakun' edhe Iakobin' edhe gjithë profetënatë ndë mbëretënit të Perëndisë, edhe juve nxierrë jashtë.

²⁹ Edhe do të vinë prei së limes' e prei së perënduemësë *diellit*, edhe prei anësë borës' e *prei anësë* shiut, edhe do të *ulenë* të rrinë ndë mbëretënit të Perëndisë.

³⁰ Edhe qe te janë të mbrapëm, qi kanë me qenunë të parë, edhe janë të parë, qi kanë me qenunë të mbrapëm.

³¹ Mb'atë ditë erthnë disa Farisei, tue i thanë: Del, e ik prei këndy, sepse Herodi do me të vramë.

³² Edhe ai u tha atyne: Shkoni, e i thoni kësai dhelpëne - Qe te nxier djemëna, edhe shëndosh sot edhe nesër, edhe të tretënë *ditë* mbarohem.

³³ Por më duhetë me votunë sot edhe nesër edhe mbas-nesër, sepse nukë mundetë me u prishunë profet jashtë Ierusalemit.

³⁴ Ierusalem, Ierusalem, qi vret profetënatë, edhe rref me gur ata qi dërgohenë te ti, sa herë desha me mbëledhunë dielmt' e tu, porsi pula zoq' e vet ndënë fletët, edhe nukë deshët!

³⁵ Qe shtëpia juei te po u lihet' e shkretë. Edhe për të vërtet po u thom juve, se s'keni me më pamë ngjysh sa të vijë *koha*, kur të thoni: I bekuem *ash'* ai qi vien mb'emënë të Zotit.

KAPTINA XIV.

¹ Edhe ai kur erdhi ndë shtëpi të nji *nieriu* prei të parëvet Farisevet për të shëtunë me ngranë bukë, ata ishinë tue vum' ore ate.

² Edhe qe nji nieri i idhropikasunë tek ishte përpara ati.

³ Edhe Iesui u përgjeq, e u tha ligjëtarëvet edhe Farisevet, tue thanë: Ndë qoftë se asht' e udhësë me shëndoshunë për të shëtunë?

⁴ Edhe ata s'pëzajtnë. Atëherë ai e kapi, edhe e shëndoshi, edhe e lishoi.

⁵ Mbasandai u përgjeq, e u tha atyne: Kuit prei jush t'i bierë gomari e kau ndë pus, edhe s'ka me e nxierë përnjiherë për ditë të shëtunë?

⁶ Edhe *ata* s'muftnë me iu përgjegjunë mbë këto *fjalë*.

⁷ Edhe u thoshte nji parabull' atyneve qi ishinë thirrunë (sepse vente ore si sggjithshinë vendet' e para), tue u than' atyne:

⁸ Kur të thirresh prei ndonjianit ndë darsmë, mos ulesh me ndenjünë ndë krye të mësallësë; druese mos ashtë thirrunë prei ati ndonji tietër ma i ndershim se ti,

⁹ edhe vien ai qi thirri tyi edhe ate, e të thotë: Epi vendinë këti; edhe atëherë do të fillojsh me turpëni me zanë vendin' e mbrapëm.

¹⁰ Por kur të thirresh, shko, e rri mbë vendin' e mbrapëm; qi, kur të vijë ai qi të ka thirrunë, të thotë tyi: Mik, hip ma përsipër; atëherë ka me qenunë laft për tyi përpara atyneve qi rrinë ndë mësallë bashkë me tyi.

¹¹ Sepse kushdo qi ngre nalt vetëvetëhenë, ka me u përvumë; edhe ai qi përvën vetëvetëhenë, ka me u ngritunë nalt.

¹² I thoshte edhe ati qi kishte thirrun' ate: Kur të bajsh drekë a darkë, mos thirr miqt e tu, as nierëzit' e tu, as fëqij të pasunë; druese mos të thërrasinë prap edhe ata, edhe bahetë shpagim mbë tyi.

¹³ Por kur të bajsh gostë, thirr të vobeq, ulogë, të çalë, të verbën;

¹⁴ edhe ke me qenun' i lumunë; sepse *ata* s'kanë me ta shpaguem; edhe ka me t'u shpagueu ndë të ngjallunit' e të dreitëvet.

¹⁵ Edhe nji prei asish qi kishinë ndenjünë bashkë ndë mësallë, kur ndëgjoji këto *fjalë*, i tha: Lum ai qi të hajë bukë ndë mbëretënit të Perëndisë.

¹⁶ Edhe ai i tha: Nji nieri bani *nji* darkë të madhe, edhe thirri shumë vetë;

¹⁷ edhe ndë kohë të darkësë dërgoi shërbëtorin' e vet me u than' atyneve qi ishinë thirrunë: Ejani, se tashti të gjitha janë gati.

¹⁸ Por të gjithë filluenë me nji *fjalë* me u tërhekunë mbë-nj'-anë. I pari i tha, se: Bleva *nji* arë, edhe kam nevojë me dalun' e me e pamë, të lutem, lisho-më,

¹⁹ Edhe nji tietër tha: Bleva pesë pendë qe, edhe po vete me i provuem; të lutem, lishomë.

²⁰ Edhe *nji* tietër tha: Mora grue, edhe përandai nukë mundem me ardhunë.

²¹ Edhe ai shërbëtori erdhi, e i diftoi të zotit këto. Atëherë i zoti i shtëpisë u zemëruë, e i tha shërbëtorit vet: Dil shpeit ndëpër rrugat e *ndëpër* udhët e qytetit, edhe bier këtu mbrenda të vobeqit, e ulogët' e të çalët' e të verbënitë.

²² Edhe shërbëtori tha: Zot, u ba sikurse urdhënove, por ashtë vend edhe ma.

²³ Edhe i zoti i tha shërbëtorit: Del ndëpër udhët e *ndëpër* gjerdhet, edhe nguti me hymë, qi të mbushetë shtëpia eme.

²⁴ Sepse po u thom juve, se as ndonji prei atyne nierëzëvet qi qenë thirrunë s'ka me ngranë darkënë t'eme.

²⁵ Edhe shumë gjindëje shkojshinë bashkë me ate; edhe ai u këthye, e u tha atyne:

²⁶ Ndë arhtë kushi tek unë, e të mos ketë mëni të i atin' e vet, e t'amën', e gruen', e dielmt', e të vëllazënit', e të motërat', edhe jetën' e vet, nukë mundetë me qenunë dishepulli em.

²⁷ Edhe ai qi s'bray kryqin' e vet, e vien mbrapa mejet, nukë mundetë me qenunë dishepulli em.

²⁸ Sepse cilli prei jush do me ndërtoem *nji* pyrg, edhe nukë rri ma përpara, e mendon qish ka për të prishunë, ndë past' ato *qi lypsenë* për me e mbaruem?

²⁹ Druese si të vejë themel, edhe të mos mundetë me e mbaruem, *atëherë* gjithë sa ven' ore do të fillojnë me qeshunë me atë,

³⁰ tue thanë, se: Kyi *asht' ai* nieriu *qi* filloi me ndërtuem, edhe nukë mufti me e mbaruem.

³¹ Apor cilli mbëret, tue votunë me luftuem me *nji* tietër mbëret, nukë rri ma përpara, edhe mendohetë, ndë qoft' i fortë me dhetë mijë me i dalunë përpara ati *qi* vien kundrë ati me njizet mijë?

³² Se ndë mos, kur *asht' ai* edhe lark, dërgon laimësi, e kërkon *me bamë* paqtim.

³³ Kështu pra gjithë-se-cilli prei jush *qi* nukë mohon gjithë pasëjen' e vet, nukë mundetë me qenunë dishepulli em.

³⁴ Krypa *asht' e* mirë, por ndë u prishtë krypa, me se ka me u krypunë?

³⁵ Nuk' *ashtë ma* e vëjefshime as për plehë; *por* e hedhin jashtë. Ai *qi* ka veshë me ndëgjuem, le të ndëgjojë.

KAPTINA XV.

¹ Edhe gjithë publikanët' e fajtorët' iu afruenë për me e ndëgjuem.

² Edhe Fariseit' e Shkruisitë mummuroshinë, tue thanë, se: Kyi pret fajtorë, edhe ha bashkë me ata.

³ Edhe ai u tha atyne këte parabullë, tue thanë:

⁴ Cilli nieri *asht' ai* prei jush *qi* të ketë *nji* qind dhen, edhe ndë huptë *nji* prei atyneve, nukë le të nandë-dhet' e nandatë ndë shkretinë, edhe vete *me kërkuem* ate *qi* ka hupunë, ngjysh sa ta gjejë?

⁵ Edhe si ta gjejë, e merr mbi krahat' e vet tue u gëzuem.

⁶ Edhe kur vien ndë shtëpit, thërret miqt' edhe fëqijtë, e u thot' atyne: Gëzohi bashkë me mue, se gjeta delenë t'eme *qi* pat hupunë.

⁷ Po u thom juve, se kështu ka me qenunë gëzim edhe *ndë* qiell për *nji* fajtuer *qi* pendohetë, se për nandë-dhet' e nandë të dreitë, të cillëtë s'kanë nevojë për pendesë.

⁸ A cilla grue *asht' ajo* *qi* ka dhetë drehemë, ndë i huptë *nji* drehem, nukë ndes kandilin', edhe mpshin shtëpinë, edhe kërkon me kujdes, ngjysh sa ta gjejë?

⁹ Edhe si ta gjejë, thërret mikneshat' e fëqijtë, tue thanë: Gëzohi bashkë me mue, se gjeta dreheminë *qi* hupa.

¹⁰ Kështu, po u thom juve, bahetë gëzim përpara engjujvet Perëndisë për *nji* fajtuer *qi* pendohetë.

¹¹ Për-së-ri tha: *Nji* nieri kishte dy bij;

¹² edhe *ma* i vogëli prei asish i tha të i atit: Atë, më nep piesën' e gjasë *qi* më bije *me marrë*. Edhe ai u dau gjanë atyne.

¹³ Edhe mbas pak ditsh *ma* i vogëli bir mbëloth gjithë se qish pat, edhe iku ndë dhe të huej, mbë *nji* vend të largë, edhe atie shpërdau gjan' e vet, tue shkuem jetë si plank-prishës.

¹⁴ Edhe ai si prishi të gjitha, u ba *nji* zi e madhe mb'ate vend, edhe ai filloi me pasunë të mangutë.

¹⁵ Atëherë voiti e u ngjit mbas *nji* qytetari t'ati vendi; edhe *ai* e dërgoi nd'arat e veta me kullotunë thitë.

¹⁶ Edhe dëshëronte me mbushunë barkun' e vet me harupat *qi* hajshinë thitë, por kurkushi s'i nepte.

¹⁷ Edhe *ai* si erdhi mbë vetëvetëhenë, tha: Sa punëtorëve të t'im et u tepërojnë bukëtë; e unë po vdirem prei uniet!

¹⁸ Do të ngrihem e do të vete tek em atë, edhe do t'i thom: O Atë, fëjeva ndë qiell, edhe përpara tejet,

¹⁹ Edhe nukë jam ma i vëjefshim me u queitunë biri yt: banmë porsì nji prei punëtorëvet tu.

²⁰ Edhe u ngrit e erdhi tek i ati vet. Edhe ai kur ishte edhe lark, i ati e pa, edhe iu dhimti; edhe u tuerr e ra mbë shit t'ati, edhe e puthi.

²¹ Edhe i biri i tha: O Atë, fëjeva ndë qiell, edhe përpara tejet, edhe nukë jam ma i vëjefshim me u queitunë biri yt.

²² Por i ati u tha shërbëtorëvet vet: Nxirni jashtë stolin' e parë, edhe ia veshni; edhe i veni unazënë n'dorë, edhe këpucëtë ndë kambët;

²³ edhe bini viçin' e ushqyeshim, edhe thernia; edhe le të ham' e le të gëzohemi,

²⁴ sepse ky i em bir qe i vdekun', e u ngjall për-së-ri; edhe qe i hupun', e u gjind. Edhe filluenë me u gëzuem.

²⁵ Edhe i bir' i ati ma i madhi ishte nd'arë; edhe kur erdhi e u afru ndë shtëpit, ndëgjoji kankë e valle.

²⁶ Edhe thirri nji prei shërbëtorëvet, edhe e pyeste qish janë këto punë.

²⁷ Edhe ai i tha, se: Ka ardhun yt vëlla. Edhe yt atë theri viçin' e ushqyeshim, sepse e priti të shëndoshë.

²⁸ Edhe ai u zemëru, edhe s'donte me hymë mbrenda. I ati pra duel, e i lutei.

²⁹ Edhe ai u përgjeq, e i tha të i atit: Qe te po të shërbej kaqi viet, edhe as ndoni herë s'ta kapërceva urdhëniminë; edhe kurrë ndonji herë s'më dhe nji eth, qi të gëzohem bashkë me miqt e mi.

³⁰ Por kur erdhi ky yt bir qi hangër gjanë tande bashkë me kurvat, i there viçin' e ushqyeshim.

³¹ Edhe ai i tha: O dial, ti je përherë bashkë me mue, edhe gjithë të miatë janë të tuatë.

³² Edhe duhei me u gazëmuem e me u gëzuem, sepse ky yt vëlla qe i vdekun', e u ngjall për-së-ri; edhe qe i hupun' e u gjind.

KAPTINA XVI.

¹ U thoshte edhe dishepujvet vet: Ishte nji nieri i pasunë qi kishte *nji* guvernuer; edhe i kallëzuenë keq për ate se shpërndan gjan' e ati.

² Edhe ai i pëzajti, e i tha: Qish *ashtë* këjo qi ndëgjoj për ty? Ep llogarin' e guvernisë s'ate, sepse nukë do të mundesh ma me guvernue.

³ Atëherë guvernori tha me vetëvetëhenë: Qish të baj, se em zot po më hiek prei guvernisë? Me rëmihunë s'mundem; me lypunë kam turp.

⁴ U kujtueshë qish të baj, për me më pritunë ndëpër shtëpiat e veta, kur të hiqem prei guvernisë.

⁵ Edhe thirri për-anë nji ka nji detorët' e të zotit vet, e i thoshte të parit: Sa detyrë i ke t'em zot?

⁶ Edhe ai tha: Nji qind bucela voj. Edhe ai i tha: Merr letrënë tande, edhe rri e shkruai shpeit pesë-dhetë.

⁷ Mbasandai i tha *nji* tietri: Por ti sa detyrë i ke? Edhe ai tha: Nji qind matësa gruni. I thot' edhe ati: Merr letrënë tande, edhe shkruai tetë-dhetë.

⁸ Edhe i zoti e lavdoi guvernorin' e paudhë, sepse punoi me mend, sepse të bijt' e kësai jete janë ma të mentshim ndë bres të vet, se të bijt' e dritësë.

⁹ Edhe unë po u thom juve: Zeni miq për vetëhenë tuei prei mammonait paudhënisë, për me u pritunë juve ndë tendat e jetësë pasosëme, kur të mëngoni.

¹⁰ Ai qi *ashtë* besëtar mbë të pakënë, ashtë besëtar edhe mbë të shumënë; edhe ai qi *ashtë* i paudhë mbë të pakënë, ashtë i paudhë edhe mbë të shumënë.

¹¹ Ndë qoftë pra se s'u batë besëtarë mbë të paudhinë mammona, kush ka me u zanë besë juve për të vërtetënë gja?

¹² Edhe ndë qoftë se s'u batë besëtarë mbë të huejënë, kush ka me u dhanë juve tuejënë?

¹³ As ndonji shërbëtuer s'mundetë me u shërbyem dy zotënive, sepse a njianinë ka me e marrë mëni, edhe tietrinë ka me e dashunë; a njianinë ka me e marrë mbrapa, edhe tietrinë ka me e hedhunë tej. Nukë mundeni me i shërbyem Perëndisë edhe mammonait.

¹⁴ Edhe Fariseitë qi ishinë dorë-shtrejtë ndëgjojsinë këto të gjitha, edhe e përbuzinë.

¹⁵ Edhe ai u tha atyne: Ju jeni ata qi nxirni vetëvetëhenë të dreitë përpara nierëzish; por Perëndia ngjef zemratë tueja, sepse ajo *gja* qi asht' e naltë ndër nierëzit, përpara Perëndisë asht' e ndytë.

¹⁶ Ligja edhe profetënitë *kanë qenunë* ngjysh ndë kohë të Gjionnit; çë mb'ate herë nepetë zani mirë për mbëretënin'e Perëndisë, edhe gjithë-se-cilli ngutetë *me hymë* nd'atë.

¹⁷ Edhe ma kollai ashtë me shkuem qielli edhe dheu, se me ranë poshtë një pikë prei ligjësë.

¹⁸ Kushdo qi lishon gruen' e vet, edhe martohetë me tietër, kurvënon; edhe kushdo qi martohetë me *grue* të lishueme prei burrit, kurvënon.

¹⁹ Edhe një nieri ishte i pasunë, edhe vishei me porpurë e me stoli të kuqe, tue u gëzue përditë ndritshim.

²⁰ Ishte edhe një i vobek qi e kishte emninë Lazar, i cilli dirgjei për-anë derës' ati plot me varra,

²¹ edhe dëshëronte me u ngimë me thërrmiat qi bijshinë prei truvezësë të pasunit, por edhe qentë vijshin e lëpijshinë varrat' e ati.

²² Edhe ai i vobeku vdiq, edhe u pru prei engjujsh ndë gjit të Abrahamit; vdiq edhe i pasuni, edhe u vorrue.

²³ Edhe ndë ferr, *atie* ku ishte ndër mundime, ngriti syt' e vet, e shef Abrahaminë prei së largut, edhe Lazarinë ndë gjijt t'ati.

²⁴ Edhe ai thërriti, e tha: O Ati Abraham, përdëllemë, edhe dërgo Lazarinë qi të ngjeyë majën' e gishtit vet nd'ujë, edhe të lagi me ujë të ftofët gjuhënë t'eme, sepse po mudohem ndë këte flakë.

²⁵ Por Abrahami tha: O dial, kujtohu se ti more të mirat' e tua ndë jetët tande, edhe Lazari kështu *muer* të këqiatë; edhe tashti kyi prahetë, e ti mudohe.

²⁶ Edhe mbi gjithë këto, ndërmiat jush e nesh ashtë ngulunë një grop' e madhe, qi të mos munden' ata qi duenë me shkuem prei këndeje te ju, as ata *qi duenë* me shkuem prei andej te na.

²⁷ Edhe *ai* tha: Të lutem pra, o Atë, të dërgojsh ate ndë shtëpit t'im et,

²⁸ sepse kam pesë vëllazën; qi të api deshmi tek ata, për mos me ardhun' edhe ata ndë këte vend mundimi.

²⁹ Abrahami i thotë: Kanë Moisenë edhe profetënatë; le t'u ndëgjojn' atyne.

³⁰ Edhe ai tha: Jo, o ati Abraham, por ndë voftë ndonji prei së vdekunish tek ata, kanë me u penduem.

³¹ Edhe ai i tha: Ndë qoftë se nuk' u ndëgjojnë Moiseut edhe profetënavet, as ndë u ngjalltë ndonji prei së vdekunish, s'kanë më i zanë besë.

KAPTINA XVII.

¹ Edhe u tha dishepujvet: S'ka se si mos me ardhunë shkandujtë, por mjer ai, qi vijnë prei ati?

² Ma mirë ashtë për ate me iu varunë një gur mullini ndë qafë të vet, edhe me u hedhunë ndë det, se me shkandalizuem një prei kësi të vogjilish.

³ Kini kujdes vetëvetëhesë. Edhe ndë të baf të faj yt vëlla, qirtoje; edhe ndë u pendfotë, falia.

⁴ Edhe ndë të baf të faj shtatë herë ndë ditët, edhe të këthehetë shtatë herë ndë ditët, e të thotë: Pendohem, - t'ia falish.

⁵ Edhe apostujt' i thanë Zotit: Shtona besënë.

⁶ Edhe Zoti tha: Ndë paçi besë sa *nji* koqe senapi, kishitë me i thanë kësai drusë manit - Shkulu *këndy*, edhe mbillu ndë det; edhe kishte me u ndëgjuem juve.

⁷ Edhe cilli prej jush të ketë *nji* shërbëtor q' lavron, a ruen dhentë, ka me i thanë përnjiherë, kur këthehetë prei arësë: Shko, e rri me ngranë?

⁸ Apor s'ka me i thanë: Ban gati qish të ha për darkë, edhe shpërvilu, e shërbemë, ngjysh sa të ha e të pij; edhe mbasandai ke me ngran' e ke me pimë ti?

⁹ Mos ia di për nder ati shërbëtorit, sepse bani ato qi e pat urdhënuem? Nukë më duketë.

¹⁰ Kështu edhe ju, kur të bani gjith' ato qi u kan' urdhënuem juve, thoni, se: Jemi shërbëtorë të pavëjefshim, sepse kemi bam' ate qi patëm detyrë me bamë.

¹¹ Edhe ai kur po vinte ndë Ierusalemë, shkonte ndëpër miedis të Samarisë e të Galilesë.

¹² Edhe ai kur po hynte ndë *nji* katund, i duelnë përpara dhetë burra të kromosunë, të cillëtë qindruenë për së largut;

¹³ edhe ata ngritnë zaninë, tue thanë: Mieshtri Iesu, përdëllena.

¹⁴ Edhe ai kur pa, u tha atyne: Shkoni e diftoni vetëvetëhenë te priftënit. Edhe ata tue votunë, u qiruenë.

¹⁵ Edhe *nji* prei asish kur pa se u shëndosh, u këthye tue lavduem Perëndinë me za të madh,

¹⁶ edhe ra përmbys për-anë kambëvet ati, e iu fal ndersë; edhe ai ishte Samaritan.

¹⁷ Edhe Iesui u përgjeq, e tha: A nuk' u qiruenë të dhetëtë? Por të nandëtë ku *janë*?

¹⁸ Nuk' u gjindën të *tierë* të këthehenë me i dhanë laft Perëndisë, veç kyi komp' i huej?

¹⁹ Edhe i tha: Ngreu, e shko, besa jote të shpëtoi.

²⁰ Edhe kur u pyet prei Fariseish: Kurë vien mbëretënia e Perëndisë? U përgjeq atyne, e tha: Mbëretënia e Perëndisë nukë vien me të vumë ore,

²¹ as s'kanë për me thanë: Qe *ku ashtë* këtu! A: Qe *ku ashtë* aty! Sepse qe mbëretënia e Perëndisë tek ashtë ndërmiet jush.

²² Edhe u tha dishepujvet: Kanë me ardhunë ditt, qi do të dëshëroni *nji* ditë me pamë të birin' e nieriu, edhe s'keni me e pamë.

²³ Edhe kanë me u thanë juve: Qe *ku ashtë* këtu! A: Qe *ku ashtë* aty! Mos shkoni, as mos i merrni mbpara.

²⁴ Sepse pors i vetima qi veton prei *nji* anësë qiellit, mbë tietrën' anën' e qiellit, kështu ka me qenun' edhe i bir' i nieriu ndë ditët të vet.

²⁵ Por përpara ai duhetë me pësuum shumë, edhe mos me u pëlqyem prei këti brezi.

²⁶ Edhe sikurse u ba ndë ditt të Noes, kështu ka me qenun' edhe ndë ditt të birit nieriu.

²⁷ Hajshin', e pijshin', e martoheshin', e martojshinë, ngjysh mb'atë ditë qi hyni Noeja ndë arkët, edhe erdhi përmybyteja, e i vdori të gjithë.

²⁸ Kështu sikurse u ba edhe ndë ditt të Lotit: hajshin', e pijshin', e blijshin', e shitshin', e mbillshin', e ndërtojshinë.

²⁹ Edhe çë mb'ate ditë qi duel Loti prei Sodomësë, ra shi ziarrmi e sqfuri prei qiellit, edhe i vdori të gjithë.

³⁰ Porsi këto ka me qenunë nd'atë ditë, kur të dali për faqe i bir' i nieriu.

³¹ Nd'ate ditë kush të jetë mbi dhomët, edhe enët' e ati mbrenda ndë shtëpit, le të mos sdrypi me i ngritunë; kështu edhe ai *qi të jetë* nd'arë, le të mos këthehetë prapë.

³² Bini ndër mend gruen' e Lotit.

³³ Ai qi do me shpëtuem jetën' e vet, ka me e viderrë; edhe ai qi ta vdierrri, ka me e rueitunë.

³⁴ Po u thom juve, nd'ate natë kanë me qenunë dy *vetë* mbë një shtrat; njiani ka me u marrë, edhe tietri ka me u lanë.

³⁵ Dy *vefa* kanë me qenunë tue blueitunë mbë një vend; njiana ka me u marrë, edhe tietra ka me u lanë.

³⁶ Kanë me qenunë dy *vetë* nd'arë; njiani ka me u marrë, edhe tietri ka me u lanë.

³⁷ Edhe *ata* u përgjegjën' e i thanë: Ku, o Zot? Edhe ai u tha atyne: Ku *ashtë* korpi, atie kanë me u mbëledhunë shqipetë.

KAPTINA XVIII.

¹ U thoshte atyne edhe *nji* parabullë, se duhetë me u falunë përherë, edhe mos me u lodhunë,

² tue thanë: Ishte një gjyqtar ndë një qytet qi s'kishte frikë Perëndinë, edhe s'kishte turp nierinë.

³ Ishte edhe një e ve nd'ate qytet, edhe vinte tek ai, tue thanë: Banmë gjykime *qi kam* me kundrë-gjyqësinë.

⁴ Edhe *ai* për shumë kohë nukë donte, por mbasandai tha me vetëvetëhenë: Por edhe ndë qoftë se s'kam frikë Perëndinë, edhe s'kam turp nierinë,

⁵ pak së paku sepse ajo *grueja* e ve më gulçon, le t'ia baj gjyqinë, qi të mos vijë përherë me më munduem.

⁶ Edhe Zoti tha: Ndëgjoni qish thotë gjyqtari i paudhë,

⁷ por Perëndia a s'ka me bamë gjyqin' e të sgjedhunavet vet qi thërrasinë tek ai dit' e natë, ndonësë ban zemërën' e gjanë për ata?

⁸ Po u thom juve, se ka me u bamë gjyqin' atyne për së shpeiti. Por kur të vijë i bir' i nieriu, vallë ka me gjetunë besënë mbi dhet?

⁹ Edhe u tha edhe këte parabull' atyneve qi shpërejshinë mbë vetëvetëhenë, se janë të dreitë, edhe nuk' i zishinë për gja të tierëtë.

¹⁰ Dy nierës hipnë ndë tempull me u falunë; njiani *ishte* Farise, edhe tietri publikan.

¹¹ Fariseu ndejti e falei ndër *vetë* tue *thanë* këto fjalë: O Perëndi, të falem ndersë, se nukë jam pors i nierëzit' e tierë, të rrëmyeshim, të paudhë, kurvarë, a edhe pors ky publikani.

¹² Agjinoj dy herë ndë javët, ap të dhetën' e gjithë çë-do *gjaje* qi kam.

¹³ Edhe publikani ishte ndenjunë prei së largut, e nukë donte as sytë me ngritunë përpjetë ndë qiell, por rriffe krahanorin' e vet, tue thanë: O Perëndi, ndëje mue fajtorinë.

¹⁴ Po u thom juve, se - Ky i këthye ndë shtëpi të *vet ma* i dreitë se ai, sepse kushdo qi ngre nalt vetëvetëhenë, ka me u përvumë; edhe ai qi përve vetëvetëhenë, ka me u ngritunë nalt.

¹⁵ Edhe i prun' edhe foshnjëtë qi t'i përkasi; edhe dishepujtë, kur panë, i qirtuenë.

¹⁶ Por lesui si i thërriti për-anë, tha: Leni çunat' e vogjilë me ardhunë tek unë, edhe mos i ndalni, sepse të këtillevet ashtë mbëretënia e Perëndisë.

¹⁷ Për të vërtet po u thom juve, se - Ai qi të mos presi mbëretënin' e Perëndisë pors një çun të vogëlë, s'ka me hymë nd'ate.

¹⁸ Edhe një i parë e pyeti, tue thanë: Mieshtëri i mirë, qish të baj për me trashiguem jetën' e pasosëme?

¹⁹ Edhe lesui i tha: Ç'më thue i mirë? Kurkushi s'asht' i mirë, për veç një Perëndie.

²⁰ Porosiat' i di: "Mos kurvënojs. Mos vrasish. Mos viedhish. Mos bajsh deshmi rrenë. Ndero t'ët at' e t'ët amë".

²¹ Edhe ai tha: Të gjitha këto i kam rueitunë çë mbë të rit' t'em.

²² Edhe lesui kur ndëgjoji këto, i tha: Edhe një *punë* të mëngon - shit gjithë qish ke, edhe i dai ndëpër të vobeqit, edhe ke me pasunë thesorë ndë qiell; edhe eja, e më merr mbrapa.

²³ Por ai kur ndëgjoji këto u idhënuë, sepse ishte fort i pasunë.

²⁴ Edhe lesui kur pa se u idhënuë, tha: Sa me të vështirë kanë me hymë ndë mbëretënit të Perëndisë ata qi kanë gja!

²⁵ Sepse ma kollai ashtë me hymë kamilla ndëpër birë të gjylpanësë, se i pasuni me hymë ndë mbëretënit të Perëndisë,

²⁶ Edhe ata qi ndëgjuenë thanë: E cilli mundetë me u shpëtuem?

²⁷ Edhe ai tha: Të pamundëshimetë për-anë nierëzish, janë të mundëshime për-anë Perëndisë.

²⁸ Edhe Pietri tha: Qe na te lam të gjitha, edhe të muerëm mbrapa.

²⁹ Edhe ai u tha atyne: Për të vërtet po u thom juve, s'ashtë ndonji qi la shtëpi, a përiind, a vëllazën, a grue, a dielm, për punë të mbëretënisë Perëndisë,

³⁰ qi të mos shpaguhetë për një shumë ndë këte kohë, edhe ndë jetët qi vien jetën' e pa-sosëme.

³¹ Mbasandai *ai* muer mbë-nj-anë të dy-mbë-dhetëtë, e u tha atyne: Qe te po hipimë ndë Ierusalem, edhe gjithë sa janë shkruem me anë të profetënavet për të birin' e nierit kanë me u mbaruem.

³² Sepse ka me u dhanë ndër duer të kombevet, e ka me u përqeshun', e ka me u shamë, e ka me u pështymë ndër sy;

³³ edhe si ta frushkullojnë kanë me e vramë, edhe të tretënë ditë ka me u ngjallunë.

³⁴ Por ata s'muernë vesht kurgja prei këtyne *fjalëvet*; edhe këjo fjalë ishte mpshëfunë prei atyneve, edhe nuk' i merrshinë vesht ato qi u thoheshin' atyne.

³⁵ Edhe ai kur u afrue ndë Ieriho, një i verbëtë po rrinte për-an' udhësë tue lypunë;

³⁶ edhe kur ndëgjoji gjindëjenë tue shkuem, pyeste: Qish ashtë këjo?

³⁷ Edhe i diftuenë se po shkon lesu Nazoreasi.

³⁸ Edhe *ai* bërtiti, tue thanë: Iesu, bir' i Davidit, përdëllemë.

³⁹ Edhe ata qi shkojshinë për-anë e qirtojshinë, qi të mos pëzante, por ai shumë ma tepërë thërriste: Bir' i Davidit, përdëllemë.

⁴⁰ Edhe lesui qindroi edhe urdhënoi me e prumë tek ai; edhe ai si u afrue, e pyeti,

⁴¹ tue thanë: Qish do me të bamë? Edhe ai tha: Zot, qi të çel sytë me pamë.

⁴² Edhe lesui i tha: Çil' sytë me pamë, besa jote të shpëtoi.

⁴³ Edhe përnjiherë çeli syt' e pa, edhe e merrte mbrapa tue lavduem Perëndinë; edhe gjithë populli kur pa, i dha lavdim Perëndisë.

KAPTINA XIX.

¹ Edhe *ai* kur hyni, shkonte ndëpër Ieriho.

² Edhe qe një nieri qi quhej Zakhe, i cilli ishte i pari publikanëvet, edhe ky ishte i pasunë.

³ Edhe kërkonte me pamë lesunë, cilli ashtë; por s'mundeit prei gjindëjesë, sepse ishte i vogëlë ndë shtat.

⁴ Edhe nxitoi përpara e hipi mbë një dru mani, për me pam' ate, sepse kishte për me shkuem ndëpër atë *udhë*.

⁵ Edhe Iesui kur erdhi mbë atë vend, ngriti syt' e pa ate, edhe i tha: Zakhe, sdryp shpeit; sepse duhetë me mbetun' unë ndë shtëpit tande.

⁶ Edhe ai sdrypi shpeit, edhe e priti me gëzim.

⁷ Edhe të gjithë kur panë, murmurojshinë, tue thanë, se: Hyni me ndenjunë për-anë nieriut fajtuer.

⁸ Edhe Zakheu qindroi, e i tha Zotit: Qe, o Zot, gjymësën' e gjasë s'eme tek e ap ndëpër të vobeqit, edhe ndë i paça marrë gja ndoni nieriut për dhunë, i ap për një katër.

⁹ Edhe Iesui i tha, se sot u ba shpëtim ndë këte shtëpi, sepse edhe ai asht' i bir' i Abrahamit.

¹⁰ Sepse i bir i nieriut erdhi me kërkue e me shpëtue ate qi asht' i hupunë.

¹¹ Edhe ata kur ndëgjojshinë këto, Iesui shtoi, e tha *nji* parabullë, sepse ishte ngjat Ierusalem, edhe ata kujtojshinë se ka me u dukunë përnjiherë mbëretënia e Perëndisë.

¹² Tha pra: Nji nieri fisnik voiti mbi *nji* vend të largë për me marrë *nji* mbëretëni për vetëvetëhenë, mbasandai me u këthyem.

¹³ Edhe thirri dhetë shërbëtorët' e vet, e u dha atyne dhetë mna, edhe u tha atyne: Punoni këto ngysh sa të këthehem.

¹⁴ Por qytetëtarët' e ati e kishinë mëni, edhe dërguenë laimësi mbas ati, tue thanë, se: Nukë duemë këte me mbëretënuem mbi ne.

¹⁵ Edhe ai si muer mbëretëninë, u këthye prapa, e tha me u thërritunë tek ai shërbëtorëtë qi u pat dhanë argjandinë, për me marrë vesht qish kishte fituem gjithë-se-cilli.

¹⁶ Edhe erdhi i pari, tue thanë: Zot, mnaja jote fitoi dhetë mna.

¹⁷ Edhe ai i tha: Të lumtë, shërbëtor i mirë, se u banë besëtar mbë të pakënë, ki pushtet sipër dhetë qytetesh.

¹⁸ Erdhi edhe i dyti, tue thanë: Zot, mnaja jote bani pesë mna.

¹⁹ I tha edhe këti: Edhe ti bahu i zotit sipër pesë qytetesh.

²⁰ Erdhi i treti, tue thanë: Zot, qe mnaja jote, të cillën' e pata rueitunë mbë-nj-anë ndë *nji* rizë,

²¹ sepse pata frikë, se je nieri i shtrëngutë: merr atie ku s'ke vumë, edhe korr atie ku s'ke mbiellë.

²² Edhe ai i thotë: Prei gojësë s'ate kam me të gjukuem, shërbëtor' i keq - *ti* e dishiese unë jam nieri i shtrëngutë, edhe marr atie ku s'kam vumë, edhe korr atie ku s'kam mbiellë,

²³ përse pra s'dhe argjandinë t'em te truveza, qi ta merrshiem bashkë me kamatënë, kur të vishiem unë?

²⁴ Atëherë u tha atyne qi ishinë përpara: Merrni mnanë prei ati, edhe ia nepni ati qi ka dhetë mna.

²⁵ (Edhe ata i thanë: Zot, ai ka dhetë mna.)

²⁶ Sepse po u thom juve, se kushdo qi ka, do t'i nepetë; edhe prei ati qi s'ka, edhe ate qi të ketë, do të merretë prei ati.

²⁷ Por ata anëmiqt' e mi, qi s'më deshnë me mbëretënuem mbi ata, bini këtu, edhe therni përpara mejet.

²⁸ Edhe si tha këto, shkante përpara, tue hipunë ndë Ierusalem.

²⁹ Edhe kur u afrue ndë Bethfage edhe ndë Bethani, ndaj malinë qi quheti i Ullivet, dërgoi dy vetë prei dishepujsh vet,

³⁰ e u tha atyne: Shkoni nd'ate katund qi ashtë kundruell; kur të hyni atie, keni me gjetunë *nji* polisht lidhunë, qi s'i ka hipunë kurrë ndonji nieri; sgjidhnia, e binia.

³¹ Edhe ndë u pyettë juve kushi: Përse e sgjidhni? Kështu t'i thoni, se: Zoti ka nevojë për ate.

³² Edhe ata qi u dërguenë si shkuenë, gjetnë sikurse u tha atyne. ³³ Edhe ata kur po sgjithshinë polishtinë, të zotënit' e ati u than' atyne: Përse sgjithni polishtinë?

³⁴ Edhe ata thanë: Zoti ka nevojë për ate.

³⁵ Edhe e prunë te Iesui; edhe si hothnë petkat' e veta mbi polishtinë, hipnë Iesunë mbi ate.

³⁶ Edhe ai kur po shkonte, *gjindëja* shtroshinë petkat' e veta mb'udhë.

³⁷ Edhe ai kur u afrue tashti mbë të sdrypunit e Malit Ullivet, gjithë shumica e dishepujvet filluenë me u gëzueu e me lavduem Perëndinë me za të math për gjith' ato mërekullia qi panë,

³⁸ tue thanë: I bekuem *qoftë* mbëreti qi vien mb'emënit të Zotit; paqtim ndë qiell, edhe laft mbë të naltat.

³⁹ Edhe disa Farisei prej gjindëjes' i thanë: Mieshtër, qirto dishepujt' e tu.

⁴⁰ Edhe *ai* u përgjeq, e u tha atyne: Po u thom juve, se ndë pushofshinë këta, kanë me bërtitunë gurëtë.

⁴¹ Edhe si u afrue e pa qytetinë, qjau për ate,

⁴² tue thanë, se: Ndë qoftë se i dishie edhe ti, pak së paku sot ndë këte ditët tande, ato *punëtë qi punohenë* për paqtim tand; por tashtu u mpshefnë prej sysh tu,

⁴³ sepse kanë me ardhunë ditt për tyi, edhe anëmiqt' e tu kanë me bamë hendek rreth tejet, edhe kanë me të rrethuem, edhe kanë me të shtrënguem prej gjith' anësh,

⁴⁴ edhe kanë me të rrëxuem sheshit tyi, edhe dielmt' e tu *qi gjindenë mbrenda* te ti, edhe s'kanë me lanë gur mbi gur te ti; sepse nukë ngjoftë kohën' e të vumes' ore te ti,

⁴⁵ Edhe si hyni ndë tempull, filloi me nxierrë jashtë ata qi shitshin' e blejshinë nd'ate,

⁴⁶ tue u than' atyne: Ashtë shkruem - "Shtëpia eme ashtë shtëpi lutëje", por ju e batë, "Shpellë kursarësh".

⁴⁷ Edhe ishte tue mësuem përditë ndë tempull. Edhe Kryepriftënit' edhe Shkruesit' edhe të parët' e popullit kërkoshinë me e prishunë,

⁴⁸ por s'gjejshinë se qish me bamë, sepse gjithë populli ishte varunë mbas ati për me e ndëgjuem.

KAPTINA XX.

¹ Edhe ndë një aso ditsh, ai kur po mësonte ndë tempull, edhe nepte zanin' e mirë, Kryepriftënit' edhe Shkruesitë bashkë me pleqt' erthnë sipër ati, edhe folnë,

² tue thanë: Na thuei, me çfarë pushteti ban këto, cilli asht' ai qi të ka dhanë këte pushtet?

³ Edhe *ai* u përgjeq, e u tha atyne: Edhe unë kam me u pyetunë juve një fjalë, edhe më thoni:

⁴ Pagëzimi i Gjionnit prej qielli ishte, a prej nierëzish?

⁵ Edhe ata mendoheshinë me vetëvetëhenë, tue thanë, se: Ndë thanshim - Prei qielli; ka me thanë - Përse s'i besuetë pra?

⁶ Edhe ndë thanshim: Prei nierëzish; gjithë populli ka me na rrafunë me gurë, sepse iu ka mbushunë mendia, se Gjionni ashtë profet.

⁷ Edhe u përgjegjën, se nukë dinë prej kah *ashtë*.

⁸ Edhe Iesui u tha atyne: As unë s'u thom juve, me çfarë pushteti baj këto.

⁹ Mbasandai filloi me i thanë popullit këte parabullë: Nji nieri mbuell *nji* vesh, edhe e dha ndër bujq, edhe voiti ndë dhe të huej, e ndejti atie miaft kohë.

¹⁰ Edhe ndë kohë *të pemëvet* dërgoi *nji* shërbëtuer te bujqit, për me i dhanë prej pemësë veshit; por bujqit' e rrafnë, edhe e dërguenë shprazëtë.

¹¹ Edhe për-së-ri dërgoi nji tietër shërbëtuer, por ata edhe atë e rrafnë, edhe e shpërnderuenë, edhe e dërguenë shprazëtë.

¹² Edhe për-së-ri dërgoi *nji* të tretë; por ata edhe këtë e banë me plagë, edhe e nxuernë jashtë.

¹³ Edhe i zoti i veshtit tha: Qish të baj? Le të dërgoj birinë t'em të dashuninë; druese, kur të shofinë këtë, kanë me e pasunë turp.

¹⁴ Por bujqitë kur pan' ate, mendoheshinë me vetëvetëhenë, tue thanë: Kyi ashtë trashigimtari, ejani, le ta vrasim, qi të na mbesi trashigimi.

¹⁵ Edhe e nxuernë jashtë veshtit. Edhe e vranë. Qish ka me u bam' atyne i zoti veshtit?

¹⁶ Ka me ardhun, e ka me prishunë këta bujqitë, edhe veshtinë ka me ua dhanë të tierëve. Por *ata* kur ndëgjuenë thanë: Qoftë lark!

¹⁷ Edhe ai shtiu sytë, e u tha atyne: Qish ashtë pra këjo qi ashtë shkruem - "Ate gur qi s'e pëlqyen' ata qi ndërtojnë, kyi u ba për krye kanti?"

¹⁸ Kushdo të bierë mb'ate gur, ka me u thërrmuem; edhe mbi ate qi të bierë, ka me e përseshunë.

¹⁹ Edhe Krye-priftënit' e Shkruisitë kërkuenë me vumë duertë mb ate nd'ate orë, por patnë frikë popullinë,

²⁰ sepse e muernë vesht se për ata tha këtë parabullë. Edhe ata si rueitnë, dërguenë kallauza, qi shtiheshinë se janë të dreitë, qi ta zanë me fjalë, për me e dhanë ndër duer të urdhënit, edhe të pushtetit gurveatorit.

²¹ Edhe e pyetnë, tue thanë: Mieshtë, e dimë se flet edhe mëson dreitë, edhe s'i mba anë kuit, por mëson udhën' e Perëndisë me vërteta.

²² Asht' e udhësë me i dhanë na Kaisarit pagë, apo jo?

²³ Edhe *ai* si muer vesht diallësin' e atyneve, u tha atyne: Përse më ngitni?

²⁴ Më diftoni *nji* dinar. Fytrën' e kuit, edhe përmbi-shkronjën' e *kuit* ka *këjo*? Edhe *ata* u përgjegjën, e thanë: të Kaisarit.

²⁵ Edhe ai u tha atyne: Lani pra Kaisarit, ato qi janë të Kaisarit, edhe Perëndisë, ato qi janë të Perëndisë.

²⁶ Edhe s'muftnë me e zanë me fjalë përpara popullit, edhe u mërekulluenë për të përgjegjunit e ati, e s'pëzajtën.

²⁷ U afruen' edhe disa prei Saddukeish qi flasinë kundrë, se s'ashtë të ngjallunë, edhe e pyetnë,

²⁸ tue thanë: Mieshtë, Moiseu na ka shkruem - Ndë i vdektë kuit i vëllai qi ka grue, edhe kyi të vdesi pa *lanë* dielm, i vëllai ati të marri gruenë, edhe të ngjalli farë mbë të vëllan' e vet.

²⁹ Ishinë pra shtatë vëllazën, edhe i pari muer grue, edhe vdiq pa dielm;

³⁰ edhe i dyti muer gruenë, edhe kyi vdiq pa dielm;

³¹ edhe i treti muer ate; kështu edhe të shtatëtë, edhe nukë lanë dielm, edhe vdiqën.

³² Edhe së mbrapmi të gjithëve vdiq edhe grueja.

³³ Ndë të ngjallunit pra kuit prei atyneve ka me qenunë grueja? Sepse të shtatët' e patnë ate grue.

³⁴ Edhe lesui u përgjeq, e u tha atyne: Të bijt' e kësai jete martojn' e martohenë,

³⁵ por ata qi bahenë të zotënit me fituem ate jetë, edhe të ngjallunitë prei së vdekunish, as martojn' as martohenë,

³⁶ sepse as me vdekunë s'mundenë ma, sepse *lanë* porsi engjijtë; edhe janë të bijt' e Perëndisë, kur janë të bijt' e të ngjallunit.

³⁷ Edhe se ngjallenë të vdekunitë, edhe Moiseu e diftoi ndë ferrët, kur thotë Zotinë - "Perëndin' e Abrahamit, edhe Perëndin' e Isaakut, edhe Perëndin' e Iakobit".

³⁸ Sepse ai nuk' ashtë Perëndi të vdekunish, por të gjallësh, sepse të gjithë rrojnë nd'ate.

³⁹ Edhe disa prei Shkruisish u përgjegjën' e thanë: Mieshtër, mirë the.

⁴⁰ Edhe s'gucojshinë me e pyetunë ma kurgja.

⁴¹ Edhe ai u tha atyne: Si thonë se Krishti ashtë' i bir' i Davidit?

⁴² Edhe ai Davidi vetë thotë ndë libër të psallmëvet - "I tha Zoti Zotit t'em: Rri prei së diathtësë s'eme,

⁴³ ngjysh sa të ve anëmiqt' e tu ndënë kambët' e kambëvet tua".

⁴⁴ Davidi pra quen ate Zot, e si ashtë' i bir' i ati?

⁴⁵ Edhe gjithë populli kur po ndëgjonte, u tha dishepujvet vet:

⁴⁶ Ruhi prei Shkruisish qi duenë me ecunë me stolia, edhe duenë të përshëndetuna ndëpër tregjet, edhe vendet' e para ndëpër synagogat, edhe krye-mësalle ndëpër darkat;

⁴⁷ të cillëtë hanë shtëpiat' e të vevet, tue shtimë shkaik se falenë shumë. Këta kanë me marrë ma tepërë mundim.

KAPTINA XXI.

¹ Edhe çoi syt' e pa të pasunitë qi hethshinë dhunëtiat' e veta ndë kuti të limoshënësë.

² Pa edhe një grue të vobekëtë tue hedhun' atie dy të imëta.

³ Edhe tha: Për të vërtet po u thom juve, se ajo grueja e ve edhe e vobekëtë hodhi ma shumë se të gjithë,

⁴ sepse gjithë këta hothnë të dhunëtiat' e Perëndisë prei të tepëruemit vet, por ajo hodhi gjithë gjanë qi pat prei të mangunit.

⁵ Edhe disa kur thoshinë për tempullinë, se ashtë' stolisunë me gurë të bukur' e me dhunëtia, tha:

⁶ Këto qi veni ore, kanë me ardhunë ditt, ndër ato s'ka me mbetunë gur përmbi gur, qi të mos rrëxohetë.

⁷ Edhe e pyetnë, tue thanë: Mieshtër, kurë pra kanë me u bamë këto? Edhe ç'shenjë *ka me qenunë* kur të bahenë këto?

⁸ Edhe ai tha: Shikoni të mos gënjeheni, sepse shumë vetë kanë me ardhunë mb'emënit t'em, tue thanë, se - Unë jam, edhe koha u afrue; mos shkoni pra mbrapa atyneve.

⁹ Edhe kur të ndëgjoni luftëna e të përzieme, mos u frikoni, sepse këto duhenë me u bamë ma përpara, por nuk' *ashtë* përnjiherë të mbaruemitë.

¹⁰ Atëherë u thoshte atyne: Ka me u ngritunë komp kundrë kombi, edhe mbëretëni kundrë mbëretënie;

¹¹ edhe kanë me u bamë tërmetëna të mëdha vende mbë vende, edhe zia e sëmunda, edhe kanë me qenunë frika e shenjë të mëdha prei qiellit.

¹² Por para gjithë këtyneve kanë me vumë duert' e veta mbi ju, edhe kanë me u ndiekun', e me *u* dhanë ndër duer *ndëpër* përmbëledhëje e ndëpër burgje, tue u tërhekunë ndëpër mbëretëna e ndëpër guvernatorë për punë t'emënit t'em.

¹³ Edhe *këjo* ka me u gjaitunë juve për deshmi.

¹⁴ Veni pra ndë zemrat tueja, mos veni ndër mend përpara ç'fjalë me u dhan' atyne,

¹⁵ sepse unë kam me u dhanë juve gojë edhe dituni, qi s'do të mundenë me folunë kundrë, as me dalunë kundrë gjith' anëmiqtë tui.

¹⁶ Edhe keni me u dhanë ndër duer edhe *prei* përintsh e *prei* vëllazënissh e *prei* nierëzish tui e *prei* miqsh; edhe kanë me vramë disa prei jush.

¹⁷ Edhe keni me qenunë të marrë mëni prei së gjithësh për emninë t'em.

¹⁸ Por as *nji* qime *floku* prei kresë tui s'ka me hupunë.

¹⁹ Me duriminë tui keni me fituem shpirtënatë tui.

²⁰ Edhe kur të shifni Ierusalemënë rrethuem prej ushtëriash, atëherë merrnia vesht se u afrue të shkretuemit' e asai.

²¹ Atëherë ata *qi të jenë* ndë lude, le të ikinë ndëpër malet; edhe ata *qi të jenë* mbrenda nd'ate, le të dalinë jashtë; edhe ata *qi të jenë* ndëpër katunde, le të mos hyjnë mbrenda nd'ate.

²² Sepse ato janë ditt shpagimi, për me u mbushunë gjith' ato *qi janë* shkruem.

²³ Edhe mjer ato *gra* *qi janë* me barrë, e *qi kanë* foshnje për gjij nd'ato ditt! Sepse ka me qenunë shtrëngim i madh ndë dhet, edhe zemërim mbë këte popull.

²⁴ Edhe kanë me ranë ndëpër gojë të thikësë, edhe kanë me u skllavosunë ndëpër gjithë kombet; edhe Ierusalemë ka me qenunë shkelunë prej kombesh, ngjysh sa të mbushenë kohat' e kombevet.

²⁵ Edhe kanë me qenunë shenjë ndë diell, e ndë hanë, e ndë hyjt; edhe mbi dhet shtrëngim kombesh tue vramë mendienë; edhe ka me gjimuem deti edhe valëtë;

²⁶ nierëzëvet ka me u dalunë shpirti prej frikës', e prej të pritunit *të vështiravet* *qi vinë* sipër botësë, sepse fuqiat' e qillvet kanë me u tundunë.

²⁷ Edhe atëherë kanë me pamë të birin' e nieriuat tue ardhunë ndë ret me fuqi e me laft të math.

²⁸ Edhe këto kur të fillojnë me u bamë, ngreni krenëtë tui e shifni; sepse po afrohetë shpërblimi juei.

²⁹ Edhe u tha atyne *nji* parabolë: Shifni drun' e fikut edhe gjithë drutë;

³⁰ tashti kur të çelinë, shifni e merrni vesht me vetvetëhenë, se tashti të korrrët' ashtë ngjat.

³¹ Kështu edhe ju, kur të shifni këto se bahenë, ta dini se mbëretënia e Perëndisë ashtë ngjat.

³² Për të vërtet po u thom juve, se kyi bres s'ka me shkuem, ngjysh sa të bahenë të gjitha këto.

³³ Qielli edhe dheu kanë me shkuem, por fjalët' e mia s'kanë me shkuem.

³⁴ Edhe veni ore vetëhenë tui, se mos u randohenë zemëratë tueja *prei* kresë randë e prej të deitunit e *prei* gailësh jetësë, edhe të vijë përsipër jush befas ajo ditë,

³⁵ sepse porsi lak ka me ardhunë sipër gjith' atyneve *qi rrinë* mbi faqen' e gjithë dheut.

³⁶ Rrini qutë pra tue u lutunë mbë çdo kohë, *qi të baheni* të zotënitë për me ikunë prej gjith' asosh *qi kanë* me u bamë, edhe të rrii përpara të birit nieriuat.

³⁷ Edhe ditënë *ai* mësonte ndë tempull; edhe natënë dilte jashtë, e bunte ndë malt *qi quhet'* i Ullivet.

³⁸ Edhe gjithë populli vinte çë me natie tek ai ndë tempull për me ndëgjuem ate.

KAPTINA XXII.

¹ U afrue edhe festa e pabrumievet, *qi thohetë* Pashkë.

² Edhe Krye-priftënit' edhe Shkruisitë kërkojshinë se si me e vramë, sepse kishinë frikë popullinë.

³ Edhe Satanai hyni te luda *qi quhet* Iskarriot, i cilli ishte prej numërit të dy-mbë-dhetëvet.

⁴ Edhe voiti e foli bashkë me Krye-priftënit e me të parët e ushtëtorëvet, se si me ua dhanë ndë duer.

⁵ Edhe *ata* u gëzuenë, edhe banë fjalë me i dhanë argjand.

⁶ Edhe *ai* u zotue, edhe kërkonte kohë me ua dhanë ndër duer, kur të mos jetë gjindëje.

⁷ Edhe erdhi dita e të pabrumievet, *qi duhet* me u therunë pashka.

⁸ Edhe *Iesui* dërgoi Pietrin' edhe Gjoninnë, e tha: Shkoni e na bani gati pashkënë, për me ngranë.

⁹ Edhe ata i thanë: Ku do me e bamë gati?

¹⁰ Edhe ai u tha atyne: Kur të hyni ju ndë qytet, qe te ka me u takuem juve *nji* nier i tue bartunë *nji* shtambë ujë; merrnia mbrapa ndë shtëpi, ku të hyjë,

¹¹ edhe thoni të zotit shtëpisë: Mieshtri të thotë - Ku ashtë vendi, qi kam me ngranë pashkënë bashkë me dishepujt' e mi?

¹² Edhe ai ka me u diftuem juve *nji* dhomë të madhe shtruem; atie bani gati.

¹³ Edhe *ata* si shkuenë, gjetnë sikurse u tha atyne, edhe banë gati pashkënë.

¹⁴ Edhe kur erdhi ora, ndejti ndë mësallë, edhe të dy-mbë-dhet' apostujtë bashkë me ate.

¹⁵ Edhe u tha atyne: Me dëshërim dëshërova me ngranë këte pashkë bashkë me ju, para se të pësoj,

¹⁶ sepse po u thom juve, se s'kam me ngranë ma prei asai, ngjysh sa të mbushetë ndë mbëretënit të Perëndisë.

¹⁷ Edhe si muer potirinë, u fal ndersë, e tha: Merrni këte, edhe dania ndërmiet jush,

¹⁸ sepse po u thom juve, se s'kam me pimë prei pemësë qi piell hardhia, ngjysh sa të vijë mbëretënia e Perëndisë.

¹⁹ Mbasandai muer bukë, e u fal ndersë, edhe e theu, e u dha atyne, tue thanë: Kyi ashtë korpi em, qi nepetë për ju; këte bani për me më përmendunë.

²⁰ Kështu *muer* edhe potirinë, mbassi darkoi, tue thanë: Kyi potir *ashtë* dhiata e re ndë gjak t'em, qi derdhetë për ju.

²¹ Por qe dora e ati qi më trathton *ku ashtë* bashkë me mue mbi truvezënë.

²² Edhe i bir' i nieriu vete, sikurse asht' urdhënuem, por mjer ai nier i, qi trathtohetë prei ati!

²³ Edhe ata filluenë me u ngranë njiani me tietrinë, se vallë cilli prei asish do të jet' ai qi ka me bamë këte.

²⁴ E u hangrën edhe njiani me tietrinë, pale cilli prei asish duketë me qenunë ma i math.

²⁵ Edhe ai u tha atyne: Mbëretënit' e kombevet urdhënojn'ata; edhe ata qi pushtojn' ata quhenë mirë-bamësa.

²⁶ Por ju nukë *do të jeni* kështu, por cilli *ashtë* ma i math ndër ju, le të bahetë porsi ma i vogëli; edhe i pari porsi ai qi shërben.

²⁷ Sepse cilli *ashtë* ma i math, ai qi ashtë ndenjunë ndë mësallë, apor ai qi shërben? Jo ai qi ashtë ndenjunë ndë mësallë? Por unë jam ndërmiet jush porsi ai qi shërben.

²⁸ Edhe ju jeni ata qi keni mbetunë bashkë me mue ndë ngasëjet e mia,

²⁹ *përandai* edhe unë baj gati për ju *nji* mbëretëni, sikurse em atë bani gati për mue,

³⁰ qi të hani e të pini mbë truvezët t'eme ndë mbëretënit t'eme, edhe të rrini mbë shqembe tue gjukuem të dy-mbë-dhetë farat' e Israelit.

³¹ Edhe Zoti tha: Simon, Simon, qe Satanai te kërkoi për me u shoshunë juve porsi gruinë,

³² por un' u luta për ty, qi të mos mengojë besa jote; edhe ti, kur të këthehesh ndonji herë, forco vëllazënit' e tu.

³³ Por ai i tha: Zot, jam gati me votunë bashkë me ty edhe ndë burk edhe ndë vdekë.

³⁴ Por ai tha: Pietër, po të thom, s'ka me kënduem sot gjeli, para se të mos mohojsh tri herë, se s'më ngjef.

³⁵ Mbasandai u tha atyne: Kur u dërgova juve pa kuletë e *pa* stracë e *pa* këpucë, mos u mengoi gja juve? Edhe ata thanë: Kurgja.

³⁶ U tha pra atyne: Por tashti, ai qi të ketë kuletë, le ta marri me *vetëhe*, kështu edhe stracë; edhe ai qi të mos ketë, le të shesi petkun' e vet, edhe le të blejë thikë.

³⁷ Sepse po u thom juve, se edhe këjo e shkrueme duhetë me u mbaruem mbi mue, se - "Edhe u numërue bashkë me të paligjët", sepse ato *qi janë shkruem* për mue mbarohenë.

³⁸ Edhe ata thanë: Zot, qe te *janë* këtu dy thika. Edhe ai u tha atyne: Mift ashtë.

³⁹ Mbasandai duel e voti ndë Malt të Ullivet, sikurse e kishte zakon; edhe dishepujt' e ati e muernë mbrapa.

⁴⁰ Edhe si erdhi ndë vend, u tha atyne: Faluni për mos me hymë ndë ngasëje.

⁴¹ Edhe ai u shkëput prej atyneve, sa një të hedhunë guri, edhe ra mbë gjunjë, e falei,

⁴² tue thanë: O Atë, ndë daç me larguem këtë potir prej mejet; veç jo dashunimi em, por yti u baftë.

⁴³ Edhe iu duk *nji* engjull prej qielli tue i dhanë fuqi.

⁴⁴ Edhe si erdhi ndë shtrëngim, falei ma tepërë. Edhe diersa e ati u ba porsi pika gjaku, qi bienë mbë dhet.

⁴⁵ Edhe si u ngrit prej së falunit, erdhi te dishepujt' e vet, e i gjeti fjetunë prej idhënimit,

⁴⁶ edhe u tha atyne: Përse flini? Ngrihi e faluni, qi të mos hyni ndë ngasëje.

⁴⁷ Edhe ai kur ishte por tue folunë, qe gjindëje, edhe ai qi thohei ludë, një prej të dy-mbë-dhetëvet, te po vinte përpara atyne, edhe u afrue te lesui për me e puthunë.

⁴⁸ Edhe lesui i tha: ludë, me të puthunë trathton të birin' e nierit?

⁴⁹ Edhe ata *qi ishin* rreth ati kur panë se qish do të bahei, i thanë: Zot, a do t'u biemë me thikë?

⁵⁰ Edhe një prej atyneve i ra shërbëtorit Krye-priftit, edhe i preu veshin' e diathtë.

⁵¹ Por lesui u përgjeq, e tha: Leni ngjysh këtu; edhe rroku veshin' e ati, edhe e shëndoshi.

⁵² Edhe lesui u tha Krye-priftënavet e të parëvet tempullit e pleqvet qi kishin' ardhunë mbi ate: Porsi mbi kursarë keni dalunë bashkë me thika e me dru?

⁵³ Edhe unë kur ishiem përditë me ju ndë tempull, nukë shtritë duertë mbi mue, por këjo asht' ora juei, edhe pushteti i errësinësë.

⁵⁴ Edhe si e zunë, e çuenë, edhe e prunë mbrenda ndë shtëpit të Krye-priftit. Edhe Pietri e merrte mbrapa për së largut.

⁵⁵ Edhe *ata* si ndezën ziarm ndë miedis të avllisë, edhe ndejtnë bashkë, ndejti edhe Pietri ndë miedis t'atyneve.

⁵⁶ Edhe *nji* shërbëtorë kur pa ate tue ndenjunë për-anë ziarmmit, çoi sytë mb'ate, e tha: Edhe ky ishte bashkë me ate.

⁵⁷ Por ai e mohoi, tue thanë: O grue, nuk' e ngjof.

⁵⁸ Edhe mbas një grime, kur pa ate *nji* tietër, tha: Edhe ti je prej asish. Por Pietri tha: O nieri, nukë jam.

⁵⁹ Edhe mbassi shkoi afër një orë, një tietër qindronte mbë fjalët, tue thanë, se: Për të vërtet edhe ky ishte bashkë me ate, sepse ashtë Galilean.

⁶⁰ Por Pietri tha: O nieri, nukë dij se qish thue. Edhe përnjherë, kur ishte ai por tue folunë, këndoij gjeli.

⁶¹ Edhe Zoti u këthye, e shtiu sytë mbë Pietrinë. Edhe Pietrit i ra ndër mend fjala e Zotit, sikurse i pat thanë, se: Para se të këndojë gjeli, ke me më mohuem tri herë.

⁶² Edhe Pietri duel jashtë, edhe qjau idhët.

⁶³ Edhe ata burratë qi mbajshinë lesunë, luejshinë me ate, edhe e rrifshinë;

⁶⁴ edhe i mbulojshinë syt' e i bijshinë faqesë, edhe e pyetshinë, tue thanë: Profetizo, cilli asht' ai qi të ra?

⁶⁵ Edhe i thoshinë shumë të tiera tue nemunë.

⁶⁶ Edhe si u ba ditë, u mbëlloth pleqësia e popullit e Krye-priftënit' e Shkruisitë, edhe e prunë nalt ndë bashkë-ndejtjen' e vet, tue thanë:

⁶⁷ Ndë je ti Krishti? - na thuei. Edhe ai u tha atyne: Ndë u thansha juve, s'keni me besuem;

⁶⁸ edhe ndë u pyetsha, s'keni me m'u përgjegjunë, as s'keni me më lishuem.

⁶⁹ Çë tashti i bir' i nierit ka me qenunë tue ndenjünë prei së diathtësë fuqisë Perëndisë.

⁷⁰ Atëherë të gjithë thanë: Ti pra je i bir' i Perëndisë? Edhe ai u tha atyne: Ju po thoni se unë jam.

⁷¹ Edhe ata thanë: Ç'nevojë kemi ma për deshmi? Sepse *na* vetë e ndëgjuem prei gojës ati.

KAPTINA XXIII.

¹ Atëherë gjithë shumica e atyneve u ngrit, edhe e prunë te Pilati.

² Edhe filluenë me e përfolunë, tue thanë, se: Këte e gjetëm tue këthyem prapë kombinë, edhe tue përmbaitunë me i dhanë Kaisarit paga, tue thanë për vetëvetëhenë se ashtë Krishti mbëret.

³ Edhe Pilati e pyeti, tue thanë: Ti je mbëreti i ludevet? Edhe ai u përgjeq, e i tha: Ti po thue.

⁴ Edhe Pilati u tha Krye-priftënavet edhe gjindëjesë: Nukë gjej ndonji faj te kyi nieri.

⁵ Por ata qindrojshinë mbë fjalët, tue thanë, se: Përzien popullinë, tue mësuem ndëpër gjithë ludenë, zanë fillë prei Galilesë ngysh këtu.

⁶ Edhe Pilati kur ndëgjoji Galilenë, pyeti ndë asht' ai nieri Galilean.

⁷ Edhe kur e muer veshit se ashtë prei *vendit* pushtetit Herodit, e dërgoi te Herodi, sepse edhe ai ishte ndë Ierusalem nd'ato ditt.

⁸ Edhe Herodi kur pa lesunë, u gëzue fort, se kishte miaft *kohë* qi donte me e pamë, sepse kishte ndëgjuem shumë *punë* për ate; edhe shpërente me pamë ndonji shenjë bamë prei ati.

⁹ Edhe e pyeste me shumë fjalë; por ai s'i përgjegjei kurrqja.

¹⁰ Edhe Krye-priftënit' edhe Shkruisitë rrijshinë tue përfolun' ate fort shumë.

¹¹ Edhe Herodi bashkë me ushtëtorët' e vet e bani mbë asgja, edhe e lueiti, edhe i veshi nji petk të ndriçim, edhe e dërgoi për-së-ri te Pilati.

¹² Edhe nd'ate ditë Pilati edhe Herodi u banë miq njiani me tietrinë, sepse përpara ishinë ndër anëmiqësi njiani me tietrinë.

¹³ Edhe Pilati si thirri bashkë Krye-priftënit' edhe të parët' edhe popullinë,

¹⁴ u tha atyne: Prutë këte nieri tek unë, se përzien popullinë; edhe qe unë tek e gjukova përpara jush, edhe s'gjeta ndonji faj te kyi nieri për sa të përfolunë thoni kundrë ati;

¹⁵ por as Herodi; sepse u dërgova juve tek ai, edhe qe te s'ka bamë ndonji punë me udhë për vdekë;

¹⁶ mbassi ta mendoj pra, kam me e lishuem.

¹⁷ Edhe ishte nevojë për me u lishuem atyne *nji nieri prei burgut* për ditë feste.

¹⁸ Edhe gjithë shumica bërtitnë, tue thanë: Ngreje këte, edhe na lisho Barabbanë,

¹⁹ i cilli ishte hedhunë ndë burk për nji të përziem qi kishte bamë ndë qytet, edhe *për vrasie*.

²⁰ Për-së-ri pra Pilati u foli, sepse donte me e lishuem lesunë.

²¹ Por ata thërricinë, tue thanë: Kryqëzoje, kryqëzoje ate.

²² Edhe ai për së treti u tha atyne: Përse, ç'të keq bani ky? S'gjeta as ndonji faj tek ai për vdekë; mbassi ta mundoj pra, kam me e lishuem.

²³ Por ata qindroshinë me za të math, tue lypunë me u kryqëzuem ai; edhe zanet' e atyneve edhe të Krye-priftënavet zishinë vend.

²⁴ Edhe Pilati e gjukoi me udhë të bahetë qish lypshin' ata.

²⁵ Edhe u lishoi atyne ate qi ishte hedhunë ndë burk për të përziem e për vrasie, qi e lypshinë; edhe u dha atyne ndër duer lesunë me bamë si të denë.

²⁶ Edhe si e çuenë jashtë, zunë një farë Simon Kyrenian tue ardhunë prei arësë, edhe i vunë kryqinë mbi kraha me e prunë mbrapa lesuit.

²⁷ Edhe e merrte mbrapa shumicë populli, e grash, të cillatë ndukeshin' e bajshinë vajë për ate.

²⁸ Por lesui u këthye, e u tha atyne: Bijat' e Ieruselemit, mos qjani për mue, por qjani për vetëvetëhen' edhe për dielmt tuei.

²⁹ Sepse qe te vinë dijt, qi keni me thanë: Të lumta *janë* shterbat', edhe ata barqe qi nukë puellnë, edhe ata gjij qi nuk' u thithnë.

³⁰ Atëherë do të fillojnë me u thanë malevet: Bini mbi ne; edhe kodravet: Na mbuloni.

³¹ Sepse ndë qoftë se mbë drun' e njomë bajnë këto, mbë të thatënë qish bahetë?

³² Po biheshin' edhe dy të tierë keq-bamësa për me u vramë bashkë me ate.

³³ Edhe kur erthnë mbë vend qi quhet' i Kresë, atie kryqëzuen' ate, edhe ata keq-bamësitë; njjaninë për së diathti, edhe tietrinë për së rrëmakti.

³⁴ Edhe lesui thoshte: O Atë, ndëjei ata; sepse nukë dinë se qish bajnë. Edhe *ata* si danë petkat' e ati, shtinë shortë.

³⁵ Edhe populli rrinte tue vum ore. Edhe të parët' e përqeshshinë bashkë me ata, tue thanë: Të tierë shpëtoi; le të shpëtojë vetëvetëhenë, ndë qoftë kyi Krishti, i sqjedhuni Perëndisë.

³⁶ Edhe luejshinë me ate edhe ushtëtorëtë, edhe afroheshin', e bijshin uthullë,

³⁷ edhe thoshinë: Ndë je ti mbëreti i Iudevet, shpëto vetëvetëhenë.

³⁸ Edhe ishte shkruem mbi ate edhe *nji* përmbi-shkronjë me letëra Greqishte, e Romanishte, e Hebreishte: KYI ASHTË MBËRETI I IUDEVET.

³⁹ Edhe nji prei asi keq-bamëshish qi ishinë varunë nemte ate, tue thanë: Ndë je ti Krishti, shpëto vetëhenë tande edhe neve.

⁴⁰ Por tietri u përgjeq, e qirtoi ate, tue thanë: Aspor s'ke frikë Perëndinë ti, se je ndë nji mundim me ate?

⁴¹ Edhe na me udhë *vuejmë*, sepse marrim pagim sikurse na vëjen për sa punuem, por kyi s'punoi ndonji gja pavend.

⁴² Mbasandai i thoshte lesuit: Kujtomë, o Zot, kur të vish ndë mbëretënit tande.

⁴³ Edhe lesui i tha: Për të vërtet po të thom - Sot ke me qenunë bashkë me mue ndë paradis.

⁴⁴ Edhe ishte afër gjashtë orë, edhe u ba errësinë mbë gjithë dhenë ngjysh mbë ndantë orë.

⁴⁵ Edhe dielli u errësue, edhe kurtina e tempullit u shqye për miedis.

⁴⁶ Edhe lesui thërriti me za të math, e tha: O Atë, ndër duer të tua la shpirtinë t'em. Edhe si tha këto, dha shpirtinë.

⁴⁷ Edhe urdhën-qindësi, kur pa se qish u ba, lavdoi Perëndinë, tue thanë: Për të vërtet kyi nieri pasëka qenun' i dreitë.

⁴⁸ Edhe gjithë gjindëja qi kishin' ardhunë bashkë për me vum' ore, kur panë se qish u ba, këtheheshinë tue rrafunë krahanorët' e vet,

⁴⁹ Edhe gjith' ata qi ngjifshin' ate, kishinë ndenjünë për së largut, edhe ato gra qi e kishinë marrë mbrapa prei Galilesë, tue vum' ore këto *punë*.

⁵⁰ Edhe qe *nji* burr qj quhei Iosef, i cilli ishte gjukatës, nieri i mirë dhe i drejtë,

⁵¹ (kyi nukë qe ndenjuni bashkë ndë këshillet e ndë punët t'atyeve) prei Arimathesë qytetit ludevet; edhe priste mbëretëni' e Perëndisë edhe ai.

⁵² Kyi erdhi për-anë Pilatit, e lypi korpin' e Iesuit.

⁵³ Edhe si e sdrypi, e mpështuell me pëlhurë, edhe e vunë ndë *nji* vorr të latuem, qj aty kurkush s'ishte vumë kurrë ndonji herë.

⁵⁴ Edhe ishte dit' e prende, edhe gëdhinte e shëtunë.

⁵⁵ E muernë mbrapa edhe gra, të cillatë kishin' ardhunë bashkë me ate prei Galilesë, e panë vorrinë, edhe se si u vu korpi ati *atie*. Edhe u këthyen' e banë gati aroma edhe vojna eret; edhe të shëtunën' u prajtnë mbas porosisë *ligjësë*.

KAPTINA XXIV.

¹ Edhe *ditën'* e parë të javësë, fort me natie, erthnë mbi vorr, e prun' ato aromatë qj kishinë bamë gati, edhe disa të tiera bashkë me ato.

² Edhe gjetnë gurinë rrokulljem prei vorrit.

³ Edhe si hynë mbrenda, s'gjetnë korpin' e Zotit Iesu.

⁴ Edhe këto kur po vritshinë mendienë për këte *punë*, qe te qindruenë përpara atyeve dy burra me petka qj shkrepëtijsinë.

⁵ Edhe ato kur u frikuenë, edhe ulnë faqenë mbë dhet, thanë tek ato: Përse kërkoni të gjallinë ndër të vdekunit?

⁶ Nuk' ashtë këtu, por u ngjall. Kujtohi si u pat folunë juve, kur qe por ndë Gailie,

⁷ tue thanë, se: I bir' i nieriut duhetë me u dhanë ndër duer nierëzish fajtorë, edhe me u kryqëzuem, edhe të tretënë ditë me u ngjallunë.

⁸ Edhe u ranë ndër mend atye fjalët' e ati.

⁹ Edhe si u këthyenë prei vorrit, u dhanë za për gjithë këto të nji-mbë-dhetëvet edhe gjithë të tierëvet.

¹⁰ Edhe ishinë Maria Magdalena edhe loanna edhe Maria e *ama* Iakobit edhe të tieratë bashkë me ato, të cillat' u thoshin' apostujvet këto *fjalë*.

¹¹ Por fjalët' e atyeve u duknë përpara atyeve pors marri, edhe nuk' u zijshinë besë atyeve.

¹² Edhe Pietri u ngrit, e voiti me vrap ndë vorr; edhe u ul e pa pëlhuratë ku ishinë për dhe vetëmë, edhe iku tue u mërekulluem me vetëvetëhe për këte punë.

¹³ Edhe qe dy *vetë* prei atyeve tek ishinë tue votunë nd'ate ditë mbë nji katund qj quhetë Emmaus, gjashtë-dhetë stade lark prei Ierusalemit.

¹⁴ Edhe ata flisinë ndërmiat atyeve për gjithë këto *punë* qj kishinë gjaitunë.

¹⁵ Edhe kur po flisin' e po haheshinë njiani me tietrinë, u afrue edhe ai Iesui *vetë*, e shkonte bashkë me ata.

¹⁶ Por syt' e atyeve mbaheshinë për mos me e ngjofunë.

¹⁷ Edhe *ai* u tha atye: Qish *janë* këto fjalë qj flitni njiani me tietrinë tue ecunë, edhe jeni të vranëtë?

¹⁸ Edhe njiani, qj e kishte emninë Kleopë, u përgjeq, e i tha: Vetëmë ti qenëke i huej ndë Ierusalemë, edhe s'pasëke marrë vesht se qish janë bamë nd'ate ndër këto ditt?

¹⁹ Edhe *ai* u tha atynë: Cillatë? Edhe ata i thanë: Punët' e Iesu Nazoreasit, i cilli qe *nji* nieri profet, edhe i fortë ndë punë e ndë fjalë përpara Perëndisë edhe gjithë popullit;

²⁰ e se si Krye-priftënit' edhe të parëtë t'anë e dhanë ndër duer mbë mundim vdekët, edhe e kryqëzuenë.

²¹ Edhe na shpërejshim se ai asht' ai qj kishte me shpërblemë Israelinë. Por mbi gjithë këto, sot asht' e treta ditë, çë kurë se u banë këto.

²² Por edhe disa gra prei nesh na habitnë, të cillatë votnë heret me natie ndë vorr;

²³ edhe mbassi s'gjetnë korpin' e ati, erthnë, tue thanë, se kishinë pam' edhe nji të dukun' engjujsh, të cillëtë thanë se ai rron.

²⁴ Edhe disa prei nesh shkuenë ndë vorr, edhe gjetnë kështu, sikurse than' edhe gratë, por ate nuk' e panë.

²⁵ Atëherë ai u tha atyne: O të marrë, edhe të vonë ndë zemërë për më besuem gjith' ato qi folnë profetënitë!

²⁶ Nukë duhei me pësuem këto Krishti, edhe me hymë ndë laft të vet'

²⁷ Edhe filloi çë prei Moiseut, edhe çë prei gjithë profetënavet, e u sgjithte atyne ato *qi ishinë shkruem* për ate ndëpër gjithë shkronjat.

²⁸ Edhe u afruenë ndë katund, atie ku po veishinë; edhe ai bani qense kishte për me votunë ma tej.

²⁹ Por *ata* e ngutnë tepërë, tue thanë: Mbet bashkë me ne, sepse u ba mbramie, e u thye dita. Edhe *ai* hyni për me mbetunë bashkë me ata.

³⁰ Edhe si ndejti ndë mësallë bashkë me ata, muer bukën', e bekoi, edhe e theu, e ua dau.

³¹ Atëherë u çelnë sytë atyne, edhe e ngjoftnë, por ai hupi prei *sysh* atyneve.

³² Edhe *ata* i thanë njiani tietrit: Nukë digjei zemëra jonë ndër ne, kur na fliste mb'udhë, edhe kur na sgjithte shkronjatë?

³³ Edhe u ngritnë ate orë, e u këthyenë ndë Ierusalemë, edhe gjetnë mbëledhunë bashkë të nji-mbë-dhetëtë, edhe *ata qi ishinë* me ata,

³⁴ tue thanë se për të vërtet *Zoti* u ngjall, edhe u duk te Simoni.

³⁵ Edhe *ata* diftojshinë *ç'punë gjaitnë* mb'udhë, edhe qysh u ngjoft tek *ata* mbë të thyemit bukësë.

³⁶ Edhe *ata* kur po flisinë këto *fjalë*, ai lesu vetë qindroi ndë miedis t'atyneve; edhe u tha atyne: Paqtim mbë ju.

³⁷ Por *ata* u tremnë e u frikuenë, sepse *u* dukei, se po shifinë frymë.

³⁸ Edhe *ai* u tha atyne: Përse jeni të përzziem'? Edhe përse hipinë kujtime ndër zemërat tueja?

³⁹ Shifni duert' e mia, edhe kambët' e mia, se unë jam ai vetë: më prekni edhe shifni, se fryma s'ka mish e eshtëna, sikurse shifni mue qi kam.

⁴⁰ Edhe si tha këte, u diftoi duert' edhe kambëtë.

⁴¹ Por *ata* kur s'po besoishinë prei gëzimit, edhe mërekulloheshinë, u tha atyne: Keni ndonji gja send për me ngranë këtu?

⁴² Edhe *ata* i dhanë nji copë peshku të piekunë, edhe peta dylli me mialtë.

⁴³ Edhe *ai* muer, e hangër përpara atyneve.

⁴⁴ Mbasandai u tha atyne: Këto *jan'* ato fjalëtë qi u fola juve, kur ishiem bashkë me ju, se duhetë me u mbushunë gjith' ato qi janë shkruem ndë ligjët të Moiseut, edhe ndë profetënitë, edhe ndë psallmat për mue.

⁴⁵ Atëherë u hapi mendien' atyne për me marrë vesht shkronjatë.

⁴⁶ Edhe u tha atyne, se kështu ashtë shkruem, edhe kështu duhei me pësuem Krishti, edhe me u ngjallunë prei së vdekunish të tretënë ditë;

⁴⁷ edhe me u predikuem mb'emënë t'ati pendesë edhe ndëjesë fajesh mbë gjithë kombet, zanë fillë çë prei Ierusalemit.

⁴⁸ Edhe ju jeni deshmitarë për këto.

⁴⁹ Edhe qe unë te dërgoj të zotënuemën' e t'im et mbi ju; edhe ju rrini ndë qytet të Ierusalemit, ngjysh sa të visheni me fuqi prei së naltë.

⁵⁰ Mbasandai i nxuer jashtë ngjysh ndë Bethani, edhe ngriti duert' e veta, e i bekoi.

⁵¹ Edhe ai tue bekuem *ata*, u da prei atyneve, edhe bihei nalt ndë qiell.

⁵² Edhe ata si e adhuroenë, u këthyenë ndë Ierusalemë me gëzim të math.

⁵³ Edhe ishinë gjithënjë ndë tempull, tue lavduem e tue bekuem Perëndinë.
Amen.